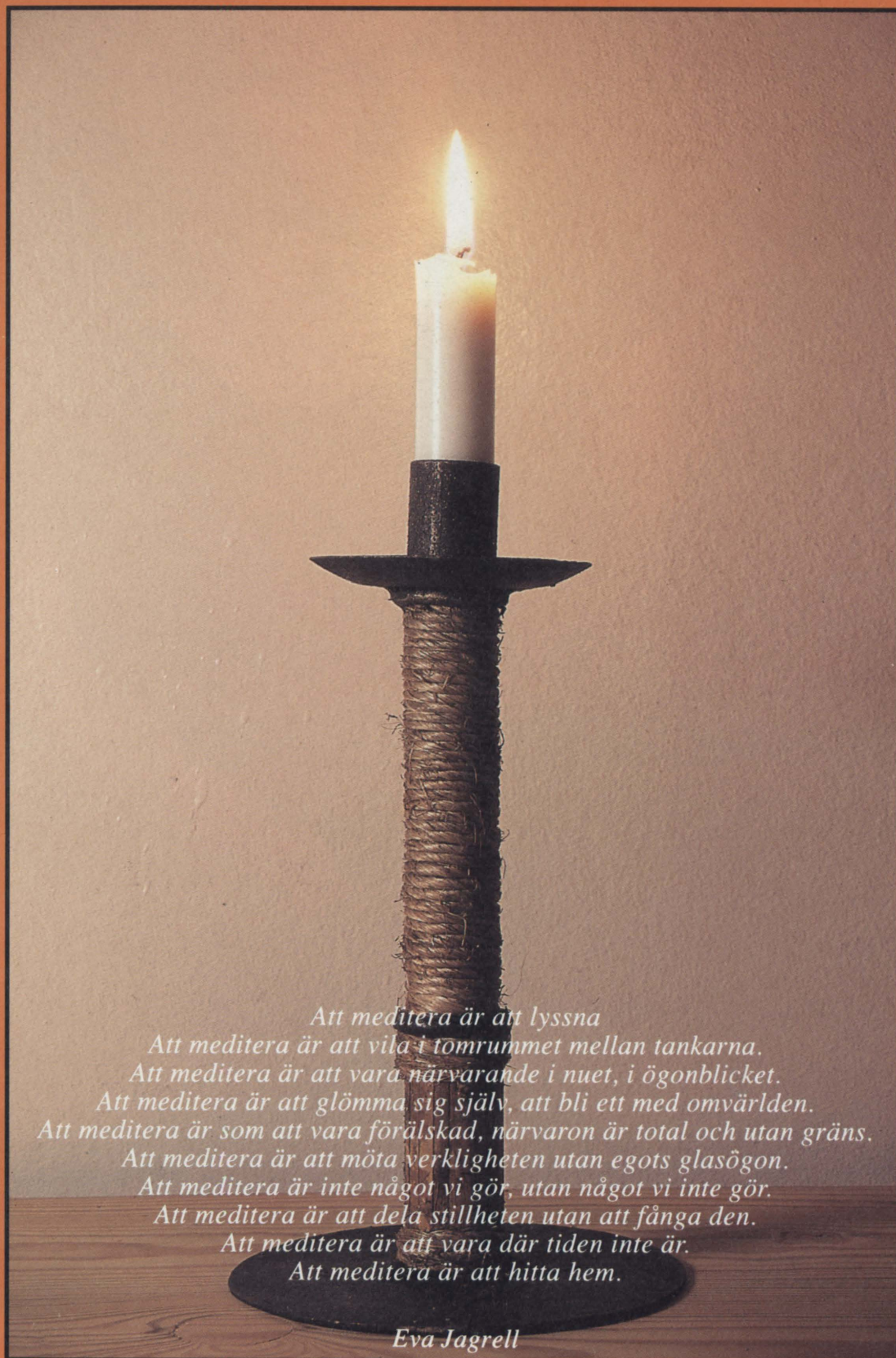

Sökaren

Nr 2, 1995 årgång 32
50:- inkl moms

– tidskrift för livsfrågor –

Att meditera är att lyssna
Att meditera är att vila i tomrummet mellan tankarna.
Att meditera är att vara närvarande i nuet, i ögonblicket.
Att meditera är att glömma sig själv, att bli ett med omvärlden.
Att meditera är som att vara förälskad, närvaron är total och utan gräns.
Att meditera är att möta verkligheten utan egots glasögon.
Att meditera är inte något vi gör, utan något vi inte gör.
Att meditera är att dela stillheten utan att fånga den.
Att meditera är att vara där tiden inte är.
Att meditera är att hitta hem.

Eva Jagrell

Foto: Anton Svedberg

Meditation

Av Eva Jagrell

Att meditera har för mig alltid känts som att hitta hem. Liksom det är skönt och tryggt att ha ett hem att återvända till efter dagens slut eller efter en resa, så behöver vi ett inre, andligt hem. När alla yttre aktiviteter och "måsten" ibland tar över i mitt liv, då känner jag inom mig en längtan efter denna tillflykt. Då sätter jag mig på min meditationsplats och lyssnar inåt.

Under långa perioder har jag mediterat en stund varje morgon. Det är mitt sätt att börja dagen på, min andliga dusch, som någon har sagt. Det är stunder av frid och en förberedelse för dagen som väntar. Den som börjar sin dag i stillhet upptäcker snart hur känslan följer med hela dagen.

*O hur ljuvligt
att varje morgon
få gå in i
sitt eget tempel
och i ödmjukhet
med öppna handflator
ta emot dagen
ännu orörd
som en pärla
i sin mussla
men på väg
att öppnas
upptäckas
fylld av
möjligheter
ännu en pärla
att i kväll
trä upp
på tråden
intill de andra
skimrande
runt min hals*

Att gå upp tjugo minuter tidigare återbetalas mångfaldigt under resten av dagen. Framför allt en egenskap krävs

för att börja meditera – tålamod! Att inte ge upp för snabbt. Vi är alla olika och vi reagerar också olika på meditation. En del upplever genast ett lugn och en befrielse, andra kan uppleva motsatsen. Och detta är inget mystiskt alls. Meditation är som en inre andlig fasta eller rening. Liksom vid en kroppslig fasta rensas föroreningar och "skräp" ut. Vi har olika mycket mentalt "skräp" och vi får olika "faste-reaktioner" precis som vid en vanlig fasta, där vissa får huvudvärk och andra symptom på att toxiner frigörs och rensas ut.

En del ger snabbt upp under denna utrensingsprocess som meditationen sätter igång. Andra förstår att den måste till för att de ska kunna gå vidare. Undanträngda känslor, minnen och sorger kan ibland dyka upp när vi börjar vår resa inåt. Att möta och bejaka dessa är viktigt för den fortsatta resan.

Det finns många olika meditationsmetoder och meditation är en urgammal aktivitet som praktiserats i de flesta kulturer, religioner och tider. Meditation är både en vila och en aktivitet, ett tillstånd av fullständig uppmärksamhet på det innevarande ögonblicket. Det finns inte en metod som passar alla utan här, som i så mycket annat i livet, gäller det att pröva olika alternativ och välja det eller de sätt som passar just dig.

Själv mediterar jag inte på samma sätt varje morgon. Jag känner mig för och ibland går min meditation över i bön eller så avslutar jag med bön. Andra system bygger på att vi upprepar samma mantra (ett ord, ett ljud) tyst för oss själva. Amen är ett sådant kristet mantra. Att meditera till musik är ett annat sätt, som de flesta av oss gör alldeles spontant utan att vi är

medvetna om det.

Egentligen är alla former av för-sjunkande, då vi glömmar omvärlden, meditation. Att vara helt närvarande i nuet är att meditera. Att vara stilla och öppen är ett meditativt tillstånd. Vi mediterar alla var och en på sitt vis: att låta blicken vila i stearinljusets låga; att försvinna in i brasans flammor; att följa solen när den sjunker vid horisonten; att se in i den älskades ögon; att bli ett med dansen.

Det finns många bra handböcker om meditation och i de flesta beskrivs olika metoder att pröva på. Att gå på kurs är också bra för att komma igång och för att få dela sina erfarenheter med andra. Att meditera tillsammans är en ovanlig och stärkande upplevelse.

Att meditation har flera medicinska effekter vet vi genom forskning idag. Genom meditation sänks blodtrycket på ett naturligt sätt. Man har också mätt koncentrationen av stresshormoner i blodet och funnit att den sjunker. Meditation balanserar även de hormoner som stabiliserar immunförsvaret. Vid regelbunden meditation minskar sömnbehovet med ett par timmar per natt.

Idag är det många som mediterar i Sverige. Meditationen har blivit något av en folkrörelse, men eftersom det rör sig om en inre och mera subtil företeelse verkar den mera i det fördolda. Den basunerar inte ut som t. ex. olika idrotter. Meditation är ofta ett komplement, en hjälp, till allt det andra i livet. Alla sorters människor mediterar: tonåringar, skådespelare, affärsfolk, idrottsfolk, politiker och många, många fler. Att meditera inför en speciell uppgift är ett utmärkt sätt att förbereda sig på det som väntar. Kreativiteten ökar och energin strömmar

till.

*Tystnaden är aldrig
din fiende
bara din vän
Den skrattar inte
har inga tårar
Den omsluter dig
med varliga läppar*

Många är rädda för tystnaden, för i tystnaden möter vi oss själva, våra tankar och våra känslor. En del ser därför till att alltid ha ljud omkring sig. Radion eller TV är ständigt på. När tystnad uppstår i ett samtal skynar vi på att fylla tomrummet med nya ord. Det är som om tystnaden vore farlig eller hotande. Och visst kan den vara det ibland, men för det mesta är tystnaden värdefull för oss. Vi behöver den för att balansera den ljuddominerade värld vi lever i.

En märklig upplevelse är att försöka leva i tystnad under en lite längre tid. Utanför Tågarp i Skåne ligger ett karmelitkloster med gästhemmet Karmelgården. Hit är man välkommen att dela tystnaden och gudstjänsterna med munkarna och de andra gästerna. I kapellet möter tystnaden förtätad till gemenskap. Här finns en koncentrerad andlighet som vandrar direkt in i själen. I klostret finns också Wilfrid Stinissen, karmelitbrodern som redan på 1970-talet skrev om meditation så att mitt hjärta gjorde glädjevolter.

*God är Gud
viskar luften
i kapellet
duvans röda blod
sjunger av nåd
i fönstret
munkens orörliga profil
smyckar den nakna våren
utanför
själen stämmer möte
med tystnadens röst
i hjärtat*

Att meditera med ett levande ljus är välgörande. Ljuset är en viktig symbol för oss alla, för mig betyder det förändring och förvandling – och upplysning förstås. Ljuset skingrar mörkret, både det fysiska och själens. Mörk-

ret, som egentligen inte har något eget liv, ingen egen kraft, utan bara är frånvaro av ljus, brist på ljus.

*I ljusets omkrets
ruvar mörkret
redo att förinta
ingenting försvinner
inte ens grandet
i min broders öga
det bara växer
liksom bjälken i mitt eget
men i ljusets omkrets
sker all förvandling
där vi måste vaka*

Ibland behöver vi bekräfta oss själva och varandra eller byta ut gamla mönster och bilder mot nya och fräscha. Denna form av mental träning, affirmation, är förbluffande verksam. Ge kärleksfulla tankar till dig själv och andra under dagen. En kram, ett berömmande ord, en vänlig blick är konkreta exempel på det ljus vi kan sprida och ge form i våra liv.

Det ligger sprängkraft av stora mått i dessa enkla handlingar. Mest verk samma är de när vi minst anar att vi ska få dem. Spontan vänlighet och kärleksfullhet är underbar och läkande. När vi sprider vårt ljus också till dem som inte bara är våra närmaste, deltar vi i en större läkningsprocess än vi kan ana.

Många av oss upplever ett meditativt tillstånd i naturen. Där kan vi hämta frid, tröst och ny kraft. I mina svåraste stunder i livet har jag intuitivt sökt mig ut i naturen, till skogen eller till havet. Där försvinner ensamheten för en stund och tankarna stillnar. I skogen är vi omgivna av levande väsen, träden, blommorna, fåglarna och de andra djuren. När själen är naken och besviken på människor känner vi kanske denna gemenskap starkare. Att meditera ute i skogen, uppe på berget eller vid havet när solen går ner är livgivande för både kropp och själ.

*Har du sett en sten i ögonen?
Har du lyssnat på gräsets gråt?
Har du smekt snöflingans kind?
Nya äventyr väntar den
som lär sig känna igen
alltings samhörighet.*

I meditationen, affirmationen och bönen kommunicerar vi med vår själ. Vi håller kontakten med vårt eget inre jag vid liv. Att ge själen näring på andra sätt är också viktigt. Att läsa böcker som för oss framåt är ett sådant sätt; böcker som tar oss vid handen på vår livsresa och formulerar det vi kanske själva har inom oss men som vi inte kunnat ge uttryck för. Ofta kommer en sådan bok just i vår väg när vi behöver den, eller hur? Det har hänt mig så många gånger nu så jag tror inte på någon slump.

Eva Jagrell är högstadielärare och författare. Hon leder också kurser i meditation och livsåskådningsfrågor. Den här publicerade texten är ett avsnitt i hennes senaste bok, "Med plats för själen" (Solrosens Förlag).

**Regressioner till tidigare liv
Kanalisering, även per
brev o telefon
Kurser i kanalisering m m
Eleniitta Westergård
021-30 01 54
(021-11 04 24)
Västerås**

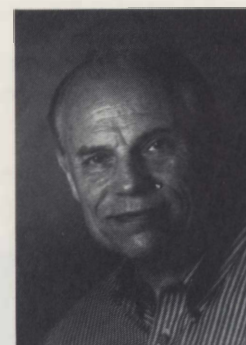
MEDIUM TANJA PERSKAJA

också konstnär/dipl. arkitekt/healer.....
**Rådgivning i livsfrågor genom
PERSONLIGA READINGS** med Regnbågens
Rundkort. Du får veta dina egna aktuella
livsmönster, VAD som händer i ditt liv just nu
och HUR Du kan bemästra din tillvaro.
KONSULTATION med PROJEKTLEDARLEK
angående din arbetssituation och dina pågå-
ende arbetsprojekt.....

ÄNGLABUDSKAP - direkt kontakt med den
Andliga Världen där Du kan få hjälp på ett
djupare plan. **REGRESSION** till ett aktuellt
föregående liv, kräver två seanser: en
healing till detta livet och mötet med det
föregående. **HEALING** mot sjukdomar och för
att sätta Dig på det rätta spåret.....
ORAKELKVALLAR på TUA VITA Centrumet
ONSDAGAR kl 19- T-bana Slusen Urvädersgr.6b
BOKNING per tel: 08-21 98 23 eller 08 - 20 94 65

A COURSE IN MIRACLES

EN KURS I MIRAKLER

Hans-Jörgen Gerloff

Ulf Wählström

** Mirakelslottet *
Rinkesta Slott, Södermanland*

- * Med anledning av det ökande intresset för A Course In Miracles i Sverige, inriktar sig Rinkesta Slott numera på Mirakelkurser
- * Syftet är att skapa en plats där vi fokuserar på ACIM, öppen för alla de människor som vill studera och leva Mirakelkursen.
- * Du kan komma hit på kurs eller gästarbete mot kost och logi.

Tema: Förlåtelse 31 mar - 2 apr

Hans-Jörgen Gerloff leder denna temahelg där vi fokuserar på förlåtelsen - ett huvudtema i ACIM. Vi släpper taget om det förflutna och gör en nyprogrammering för vår framtid i teori och praktik. Pris: 1 500 kr inkl kost o logi.

Tema: Special/Holy Relations 7 - 9 apr

ACIM hjälper oss med att gå från "normala", sär-skilda relationer till heliga relationer. Passar både ensamstående och par. Ulf Wählström och Gunilla Wigertz hjälper dig att sätta ett helt nytt mål för dig själv och dina relationer utifrån ACIM:s teorier och vardaglig praktik. Pris: 1 500 kr inkl kost o logi.

Helgseminarium i ACIM 5 - 7 maj

Ulf Wählström leder ett helgseminarium i ACIM. Passar dem som är nyfikna på kursen och vill veta mer på ett övergripande och teoretiskt sätt.

Vi går bl a igenom kursens uppkomst och mål, synd-skuld-rädsla, kärlek-hat, attack-försvar, accepterande-dömande, förlåtelse-försoning och kärleksrelationer. Pris: 1 500 kr inkl kost o logi.

Tema: Special/Holy Relations 9 - 11 jun

Kursbeskrivning, se ovan 7 - 9 apr.
Pris: 1 600 kr inkl kost o logi.

Grundkurs i ACIM 10 - 17 jun

Under Hans-Jörgen Gerloffs ledning dyker vi rakt in i centrala teman i Mirakelkursen, delvis med direkta textstudier. Syftet med kursen är att ge underlag för att praktiskt kunna förändra den enskildes livssituation i positiv riktning och att delvis göra detta redan under kursens gång. Pris: 3 900 kr inkl kost o logi.

Nätverksträff ACIM 23 - 25 jun

Nätverksträff för medlemmar i Nätverket En Kurs I Mirakler. Nya medlemmar är välkomna. Pris: Kost och logi 700 kr.

Önsketemavecka 1 - 8 jul

Vår väg till Försoningen och den verkliga världen via Guds Lärares tio karaktärs-egenskaper. Fördjupning för dig som gått någon tidigare kurs i ACIM. Kursledare är Hans-Jörgen Gerloff. Pris: 3 900 kr inkl kost o logi.

Övriga Sverige

Uppsala 24 - 26 mar Introduktion till ACIM

Hans-Jörgen Gerloff introducerar ACIM. Textstudier, övningar, meditationer och upplevelser. OBS Stadsoasen 018-125077

Forts Övriga Sverige

Göteborg 1 - 2 apr Åter till kärleken

Ulf Wählström och Gunilla Wigertz om relationer enligt ACIM. OBS Livsåskådningshuset 031-245645.

Helsingborg 21 - 23 apr Helgseminarium i ACIM

Kursbeskrivning, se Uppsala 24-26 mar. OBS Solbacken 042-184640.

Göteborg 29 - 30 apr Årskurs i ACIM

En årskurs i ACIM med Ulf Wählström har påbörjats. 10 helger. Några platser kvar. Pris: 1 200 kr/helg.

Ängelholm 12 - 14 maj Helgseminarium i ACIM

Kursbeskrivning, se Rinkesta 5-7 maj. OBS Wäxthuset Dala 0431-21035/54535

Stjärnsund 20 - 27 maj Grundkurs i ACIM

Kursbeskrivning, se Rinkesta 10-17 jun. OBS Stiftelsen Stjärnsund 0225-80001.

Väddö 23 - 30 jun

Alternativ grundkurs i ACIM
Kursbeskrivning, se Rinkesta 10-17 jun
OBS Wäxthuset 0175-31290.

Ramsberg 15 - 22 jul Grundkurs i ACIM

Kursbeskrivning, se Rinkesta 10-17 jun
OBS Ramsbergsgården 0581-660355.

Yogananda

hans liv, gärning och tankar

Paramhansa Yogananda kan räknas som en av nutidens stora andliga gestalter. Hans undervisning har haft betydelse för många västerlänningar. Det samfund han grundade, Self-Realization Fellowship, är fortfarande verksamt.

Paramhansa Yogananda

Hans liv

av Børge Frøkjær

Paramhansa Yogananda föddes i Gorakhpur, Indien, den 5 januari 1893 som det fjärde barnet i en syskonskara på åtta. Han tog en akademisk examen (ung. fil. kand.) 1914, trots att han ägnat den mesta tiden åt filosofiska studier och övningar i yoga och meditation. Dessa övningar ägde rum i hans guru Sri Yukteswars ashram i Serampore, där Yogananda från 1910 och tio år framåt fick andlig träning.

1914 blev Yogananda invigd i Swami-orden, som är en munkorden vilken också Sri Yukteswar tillhörde.

1917 startade Yogananda sin första skola, en yogaskola, med sju pojkar som elever. Det goda syftet och de resultat som han kunde visa upp, medförde att en rik man i Ranchi, Bihar, redan 1918 ställde ett palats med ett stort jordområde till hans förfogande.

Där lades grunden till Yogoda Satsanga Vidyalaya, en *high school* för pojkar. Skolans undervisning byggde på de vanliga high school-ämnena samt dessutom koncentrations-träning, meditation, yogaträning och det speciella fysiskt-andliga energiuppladdningssystem som Yogananda utvecklade 1916, bland annat tack vare sin klärvoajanta förmåga att se energiströmmarna i människokroppen.

Yogoda Satsanga Society of India, som det av Yogananda grundade utbildningscentret nu kallas, leder en mängd verksamheter i Indien, såsom flickskola, lekskola, musikskola, apotek för naturmedicin och skola för utbildning av homeopater.

Inom de praktiska områdena har Yogananda lämnat en mängd spår efter sig i Indien och senare i Amerika på samma sätt som Rudolf Steiner har gjort i Tyskland.

Men i den här inkarnationen blev det Yoganandas upp-

gift att sprida upplysning i västerlandet om den ursprungliga och äkta yogatekniken. 1920 började hans mission i väst, när Sri Yukteswar sa till honom:

– Sprid kännedom om den befriande kriya yogan till alla västerlandets folk!

Därefter blev han sänd till USA som delegat från Indien till en stor världskongress, *International Congress of Religious Liberals*, i Boston. Där höll han sitt första tal den 6 oktober 1920 med titeln *The Science of Religion*.

Efter kongressen blev Yogananda kvar i USA och började sin mission. Från 1923 höll han en rad föredrag och undervisade mindre grupper om att det finns en vetenskaplig teknik för att främja människans utveckling, en teknik

som på ett revolutionerande sätt kan förändra den enskilda människan och därmed samhället.

Yogananda påpekade enheten mellan de kristna skrifterna och österns heliga skrifter och underströk att Gud är en och samma i öst och i väst. Och han lärde de många människorna som strömmade till hans undervisning den gamla återupptäckta kriya yogan.

Centren

Self-Realization Fellowship-centra (SRF) etablerades efterhand i många större städer, och med hjälp av en rad studerande eller lärjungar grundade Yogananda 1925 ett internationellt högkvarter för väst i Los Angeles. Högkvarterat rymmer ett ashram med munk- och nunnekloster och ett distributionsnät för brevkurser till de hundratusentals elever i västvärlden som är intresserade av den andliga vägledning, den meditations- och yogateknik, som Yogananda förmedlade.

Dessa brevkurser sammanställdes 1935 på grundval av Yoganandas föreläsningar, vilka hade nedtecknats. De har översatts till många språk och utsänds nu som brevlektioner varje vecka till alla som är intresserade.

Före sin död sa Yogananda:

– När jag har gått bort, skall det skriftliga materialet vara er guru, till dess ni kommer så långt att ni direkt kan kontakta mig på astralplanet. Då skall jag leda er vidare därifrån.

1935 godkändes SRF i USA som en icke-sekterisk institution vid sidan av andra kyrkor och religioner. *SRF-church*, som är ett tempel, är öppen för alla trosriktningar. Genom meditation försöker den klargöra att Guds rike skall

Yoganandas yogalära

av Karen Bro

I september 1993 var Swami Shankarananda Giri i Danmark för att inviga intresserade i kriya yoga, som är en meditationsteknik, en väg till inre frid och harmoni, vilken kan utövas oberoende av vilken religion man tillhör. Första gången som allmänheten fick veta något om denna hemliga meditationsmetod var i Paramhansa Yoganandas självbiografi "Mitt liv som yogi".

Kriya yogan har varit känd av Indiens stora yogier i flera tusen år som en metod vilken sätter utövaren i stånd att i sig själv uppleva den gudomliga närvaron. "Tekniken", berättar Yogananda i sin bok, "har varit bortglömd i Indien under de senaste århundradena." Men genom avataren Babaji har kunskapen om kriya yogan åter spritts bland Indiens stora yogier, vilka fått tillåtelse att undervisa atomålderns människor i denna viktiga teknik för gudsförverkligande.

"Målet med kriya yoga är att uppnå det högsta tillståndet, *samadhi*, där anden i den fysiska kroppen smälter samman med det Högre Själv och förenar sig med Fadern/Den gudomliga Modern eller Lycksalighetens Hav.

Det är ett tillstånd av varande, inte positivt, inte negativt, ja inte ens neutralt. I detta speciella tillstånd blir individen upplyst, förstår plötsligt meningen med livet/liven och rensar ut negativa vibrationer i chakrana."

Invigning

Väntetiden var slut, dagen hade kommit då jag skulle invigas i kriya yoga. Med en papptallrik i handen, där det

sökas inom oss själva, och genom föredrag ges människor kännedom om de eviga sanningar som förkunnades av Jesus Kristus, Krishna och alla de andra stora mästarna.

1935 lämnade Yogananda USA för en 18 månaders resa genom Europa till Palestina och Indien. Sedan han i Indien organiserat *Yogoda Satsanga Society*, skolor och sjukhus, så att de i fortsättningen kunde klara sig utan hans fysiska närvaro, lämnade han Indien igen 1936 och återvände aldrig.

Under de följande åren grundades en lång rad centra, ashramer, kyrkor, kloster och skolor i USA. Allt byggde på frivilliga bidrag, i det att SRF är en verksamhet utan vinstsyfte. Eventuellt överskott från de frivilliga gåvorna används till bland annat socialt arbete i storstäderna och till att förbilliga distributionen av kriya yogan.

De sista två åren av sitt liv hade Yogananda stora, omänskliga smärtor, eftersom han hade påtagit sig en del av sina lärjungars karma. Samma sak gjorde Jesus, när han dog på korset. Men ingen, inte ens hans närmaste, märkte det. Han hade fullkomligt herravälde över sin kropp och gjorde en enorm arbetsinsats. Han sov till exempel endast en till två timmar om natten, om han överhuvud taget sov, och de sista två åren åt han ingenting, utan levde uteslutande av den kosmiska energin, vilken i så rikt mått strömmade genom honom.

En del förutsägelser han gjorde om sin egen snart förestående död förstods inte av hans närmaste lärjungar, och därför kom det som en chock, när han den sjunde mars 1952 efter ett strålände tal, som han höll för den indiske ambasadören vid en bankett i Boston, medvetet gick över till de högre världarna för att i större utsträckning kunna vara nära sina lärjungar över hela jorden.

låg olika frukter och en bukett rosor, gick jag förväntansfull in i salen.

Ett vackert arrangemang av blommor i friska färger, som matchade swamins klädekräkt och mattan på hans sittplats, var det första som föll i ögonen. Tillsammans med elva andra förväntansfulla aspiranter satt jag i en halvcirkel framför Swami Shankarananda Giri.

Han började med att upplysa oss om ursprunget till våra problem:

– I de sju chakrana, som är förbundna med ryggmärgen, sitter de vibrationer som är era livs karma. Allt vad ni tänker, företar er och drar till er från andra, kommer från vibrationerna i de sju centrerna. Genom att utöva kriya yoga dagligen kan vi stärka de sju chakranas vibrationer och rensa ut karma.

Efter ingående instruktioner i kriya yoga-tekniken hade tidpunkten kommit, när vi skulle invigas.

Blommorna och frukterna, som jag tagit med mig in i salen, tillhörde ceremonin som symboler för andlig utveckling. Blommorna symboliserade utövandet av kriya yoga och frukterna målet, atman, som är människans gudomliga jag. Med detta offer visade jag att jag menade allvar.

Med korslagda ben, i djup meditation, satt jag på golvet framför Swami Shankarananda Giri. Han lade en hand på min panna och mina ögon. Långsamt, medan jag följde kriya-tekniken, började mina chakran att vibrera. Under själva invigningen började min livskraft att flöda fritt i en pulserande, harmonisk vibration i min kropp.

I den efterföljande gemensamma meditationen blev detta pulserande starkare. Från min ryggrad bredde det ut sig en livgivande värme – bubblor av lycka gled som små pärlor upp genom mitt sinne till mitt medvetande.

Jag kände att jag höll på att finna en väg inne i mig själv, som skulle höja mitt medvetande till en nivå som jag inte förut medvetet kunnat nå, men några få gånger anat existensen av.

Att börja utöva kriya yoga är en viktig händelse med stor betydelse för detta och kommande liv. Det är själens födsel, som ger utövaren stor andlig utveckling.

Det enda sätt varpå en själ kan utvecklas är att inkarnera i fysisk form. När en människa dör, lämnar vibrationerna (livsenergin) som finns i ryggmärken och de sju chakrana, kroppen, och samma vibrationer överförs till nästa liv. Då dessa vibrationer bara kan bearbetas på det fysiska planet, är det viktigt för denna och kommande existensformer att bearbeta dem.

Shankarananda Giri

Vår själs frälsning beror inte på om vi är vegetarianer eller behärskar konsten att sitta i lotusställning, bara vi håller ryggraden rak under meditationen för att säkra livsenergiernas fria flöde.

Ett urval av Yoganandas ord

Ur kapitlet Reinkarnation i boken *The Essence of Self-Realization*

Paramhansa Yogananda var övertygad om reinkarnationens verklighet.

– Varför blir ett barn fött som krympling? frågade han och gav själv svaret: Det är bara reinkarnationstanken som kan förklara detta tillfredsställande. I ett tidigare liv måste denna personlighet ha överträtt Guds lag. Varför föds en person efterbliven och en annan intelligent? Gud skulle vara mycket orättfärdig om han lät detta ske utan någon orsak. Men det *finns* en orsak. För vad vi är nu, är resultatet av våra egna handlingar i det förflutna.

En fråga ställdes till Yogananda: Varför reinkarnerar vi? Om vi alla kommer från Gud, varför förenas vi då inte åter med Gud?

Swamins svar var att om vår individualitet upplöstes vid döden, då skulle en förening med Gud ske. Men nu är det så att egot skapar den fysiska kroppen. Och denna är orsaken till den fysiska födseln, inte en följd därav. Egot är en del av astralkroppen, vilken finns kvar efter den fysiska kroppens död. Den fysiska kroppen är egots projektion in i den materiella världen.

Vad får egot att reinkarnera?

– Önskan, svarade Yogananda. Den starka önskan leder energin. Så länge en människa önskar materiella ting är hon tyungen att komma tillbaka dit där hennes önskningar kan uppfyllas. Om hon längtar efter tobak, bil eller pengar, kan den astrala världen inte tillfredsställa denna längtan. Hon måste vända tillbaka till jorden.

Hur länge uppehåller sig själen i den astrala världen?

Yogananda svarade att det beror på graden av andlig utveckling. Materialistiska själar, som längtar till den materiella verkligheten och inte har någon känsla för den astrala världen, faller efter döden i en djup sömn. Om de överhuvud taget vaknar upp, kan de finna sig omgivna av mörker eller ett slags grå dimma. De vet inte var de är. Efter en tid återföds de i en ny kropp för att fortsätta den långa vandringen mot ljuset.

De själar som haft mer andliga drag utvecklar på den andra sidan sin intuition. De har därför bättre känsla för värdena i den andra världen, dit de kommer efter döden, och kan njuta av dess skönhet. Eftersom de har höjt sina vibrationer genom goda handlingar, dras de till högre vibrationer i den astrala världen. De kan komma till områden med stor skönhet.

– Om det bara vore möjligt att utföra kriya yoga genom att sitta i lotusställning, vad skulle en människa utan ben då göra? Skulle hon vara fördömd?

Swamin log sitt milda leende och ruskade på sina långa, svarta lockar.

Måttlighet – inte för mycket, inte för litet, är den bästa vägen. Vad var och en skall göra, visar sig vid dagligt utövande av kriya yoga, och så blir vi i stånd att förverkliga det i takt med ändringen av vibrationerna i våra sju chakran.

Det var en trevlig upplevelse att vara tillsammans med en andlig ledare som inte hade något behov av att visa upp psykiska/ockulta gåvor eller bli dyrkad av sina elever. Han utstrålade en naturlig ro och frid, som fortplantade sig till oss alla.

Den indiske swamin (munken) var en angenämt enkel och balanserad personlighet, som inte på något sätt kunde förledas att blåsa upp sitt ego. *)

Finns himlen, och hur är det i så fall där?

Yogananda gav svaret att den sanna himlen är föreningen med Gud. Men det finns också en annan himmel som omfattar de högre områdena i astralvärlden. Denna himmel liknar den materiella världen men saknar de många ofullkomligheter som finns i vår jordiska verklighet. Yogananda förklarade att himlen inte är ”där uppe”, utan i stället runt omkring oss.

– Jag ser den hela tiden, och jag tillbringar mycket av min tid där. Den är ett jättestort universum med vackra ljus, färger och ljud. Himlens skönhet är som den mest strålände soluppgång, ja ännu vackrare.

Himlen är inget ställe för passivitet, sa Yogananda. Där råder mycken aktivitet.

Själar med god karma kan bli kvar i astralvärlden i flera århundraden. Men en del väljer att återvända tidigare för att i den materiella världen fortsätta sina andliga strävanden.

Hur återföds själar?

– Efter någon tid i den astrala världen, förklarade Yogananda, där längden av deras vistelse beror på deras samlade karma, återuppväcks de materialiska önskningarna i deras undermedvetna. De dras då tillbaka till jorden eller till någon annan planet i det materiella universum.

– Vid tidpunkten för den fysiska avelsen är det en glimt av ljus i etern. Själar i den andra världen, som väntar på fysisk återfödsel, far hän till det ljus där vibrationerna är förenliga med deras eget ljus.

Hos vilka föräldrar föds vi? Yogananda svarar bland annat att ”lika dras till lika”, men det finns många faktorer bakom.

SM

Texten om Yogananda är hämtad från den danska tidskriften Nyt Aspekt, november 1993. Övers SM.

*) Det skall sägas att den invigning som Karen Bro berättar om, endast är den första av tre.

Redaktionen för Nyt Aspekt meddelar att den gjorts uppmärksam på att det finns skillnader mellan swami Shankaranandas kriya yoga och Yoganandas. Skillnaden ligger i det sätt på vilket kriya yogan utförs. Shankarananda Giri står för den gamla indiska traditionen, medan Paramhansa Yogananda genom Self-Realization Fellowship sprider en kriya yoga som i högre grad är anpassad till västerlandet och dess fysiologi och mentalitet. Båda riktningarna bygger dock på samma gamla tradition som återupptäcktes och överlämnades till nutiden av avataren Babaji.

SM

Yoganandas oförändrade kropp

I Yoganandas bok *Autobiography of a Yogi* finns som ett företal följande text, som är ett utdrag från ett brev till Self-Realization Fellowship, skrivet av Harry T. Rowe, direktör för Los Angeles kommunala begravningsväsen, Forrest Lawn Memorial-Park:

”Frånvaron av något som helst synligt tecken på upplösning i Paramhansa Yoganandas kvarlevor är det märkvärdigaste fallet i vår erfarenhet... Ingen fysisk upplösning var synlig på hans kropp, inte ens tjugo dagar efter hans död... Inget tecken på upplösning till stoft var synligt på hans hud och ingen uttorkning kunde iakttagas i kroppens vävnader. Detta fullkomliga bevarande av ett lik är, såvitt vi vet från begravningsbyråernas annaler, utan motstycke... Vid emottagandet av Yoganandas kvarlevor förväntade sig begravningspersonalen att genom kistans glaslock kunna iaktta de vanliga tecknen på kroppens fortskridande upplösning. Vår förundran växte, då den ena dagen gick efter den andra utan att föra med sig någon synlig förändring i kvarlevorna, som stod under observation. Yoganandas kropp var till synes i ett mirakulöst tillstånd av oföränderlighet...

Ingen lukt av förruttelse märktes vid någon tidpunkt från hans kropp... Yoganandas fysiska utseende var den 27 mars, strax innan bronslocket lades på plats över kistan, precis detsamma som det hade varit den 7 mars. Den 27 mars såg han lika fräsch ut och lika oberörd av förruttelse som den natt han avled. Den 27 mars fanns det ingen anledning säga, att hans kropp överhuvud taget hade undergått någon synlig fysisk upplösning. Av dessa skäl kan vi återigen konstatera att Paramhansa Yoganandas fall är unikt i vår erfarenhet.”

SM

”Hela världen är en rad underverk,
men vi är så vana vid dem,
att vi kallar dem vardagliga.” H.C. Andersen

Mitt namn är Franz Schwabe och jag har härmed nöjet inviga dig i den levande magins förtrollande värld!!

Gör följande enkla experiment: Fäst en cirka 2–3 decimeter lång sytråd i en ring eller ett gem. Lägg tidningen uppslagen på bordet och låt ringen/gemet dingla strax ovan mittvecket. Håll handen *absolut* stilla – tänk I-N-T-E-N-S-I-V-T att ringen/gemet skall pendla fram och åter längs vecket. Strax får du ”tankekraft” pendeln att svänga! Mer om detta längre fram!

Förr i tiden, då jag ännu höll seanser för mina klienter, kom de beprövade TAROT-korten, **DE 22 STORA ARKANA-HEMLIGHETERNA**, ofta i bruk. Denna urgamla spådomsmetod kan jag på det varmaste rekommendera. Efter många års skrivar- och ritarmöda föreligger nu boken (jämför tillhörande kortlek)

LEVANDE MAGI: Tarot – den kabbalistiska nyckeln till hemlig kunskap om framtiden

redo att sprida sina magiska kunskaper. Priset för **LEVANDE MAGI: TAROT** (om 139 sidor) är 310:– Du kan emellertid få boken GRATIS! Åter till pendeln! Min nyaste bok heter

LEVANDE MAGI: 34 magiska besvärjelser att nå framgång och lycka... hur du får dina hetaste önskningar uppfyllda!!

Visst fick du pendeln att svänga... Drag nytta härav! Allt du behöver veta står i kapitlet **Pendelmagi – Idéomotorik**. OBS! Detta blott en

av trettiofyra ”besvärjelser”. Och långt ifrån den märkligaste... Vad sägs till exempel om: **Kinesiska oraklet I Ging**, Minneskonst, **Ljus som läkemedel**, Svart magi, **Helbräddamagi**, Grafolgi, **Astrologi**, Det matematiska beviset för Guds existens, **Recept på kärleksdryck** med mera.

Boken som handlar om erfarenheter och rön, som förunnats mig under ett snart 75-årigt, händelserikt liv har blivit väl mött:

”...en enda av dina 34 metoder har på kort tid inneburit en revolutionerande förbättring av mitt liv. (–) Rekommenderar dina förtrollande besvärjelser till alla jag möter.” A.N.

”...inget hade hjälpt, vare sig akupunktur, hypnos eller annat... Efter att ha följt dina enkla råd i ”Rök dig till hälsa och välbefinnande” är jag numera belåten icke-rökare. (–) Tack, stort tack.” A.L.

LEVANDE MAGI: 34 magiska...

(som är på 229 sidor) kostar 396:–

OBS! **LEVANDE MAGI: TAROT**... medföljer GRATIS! Korten **DE 22 STORA ARKANA** bifogas! Pbstens avgift ingår i priset – vid förskottsbetalning är priset 360:– allt i allt. OBS! Du har full returrätt inom 10 dagar! Gör magin till din lydige tjänare!

Ring skriv eller faxa:

Författare, konstnär och astrolog Franz Schwabe

Åsgärdevägen 43 – 121 31 Enskededalen

Tel: 08-649 51 96 Fax: 08-649 54 56

En annorlunda sånglärarinna:

”Egen sång gör sorg till glädje – ens smärta blir värdefull!”

Pratibha de Stoppani har en metod för inre personlig utveckling: utlevelse genom den sjungande rösten. Rösten har en kraft till förändring, förklarar hon.

Text och foto: Hans Brattberg

Hur man sjunger sig i toppform, fysiskt och psykiskt, sjunger sig igenom alla hämningar tills de släpper och man verkligen kan sjunga ut, det är vad Pratibha de Stoppani undervisar i.

– När man sjunger ut sin smärta, så förvandlas den, säger hon. Det beror på att sången i sig rymmer skapar-glädje. Ur smärtan föds något positivt. Som Zacharias Topelius formulerade det:

”Sången är av sorg upprunnen.
Men av sång är glädje vunnen.”

Pratibha, som bor utanför Lugano i Schweiz, reser omkring i Europa och undervisar i vad hon kallar *voicing* – röstbefrielse.

Hennes intresse för röst och ljud väcktes när hon 1974 besökte Latinamerika för att fördjupa sig i för-columbiansk antropologi.

– Indianerna i regnskogen och bergen visade sig vara öppna, mottagliga och medkännande. De förstod att hämta kraft genom att sjunga och röra på sig.

Pratibha deltog i indianska riter som med ljud och rytmer förde in henne i trance.

– Med vårt intellekt vill vi gärna betrakta trance som något galet. Trance innebär just att intellektet förlorar sin kontroll och att förmågan att ta emot

sinnesintryck vidgas

– När trancen händer, blir ens sång annorlunda. Andningen blir djupare och längre, man fylls av glädje, dansar och sjunger hämningslöst.

Pratibha for hem till Europa för att utforska ljud, röst och språk. Hon sökte kontakt med folk som arbetade med ljud mera systematiskt.

Indisk inspiration

Av fransmannen Frederick Leboyer lärde hon hur man tar rösten till hjälp för att föda barn naturligt och utan narkos. Efter några år for hon till Indien där hon fann sin andlige läromästare Osho i vars anda hon alltså verkar.

Osho fann på en mängd tekniker som alla syftade till att göra det förstenade sinnet öppet och levande igen, hjälpmedel framför allt för västerländska intellektuella att få kontakt med sitt förträngda känsloliv.

– Det finns två sorters röster, en som är förbunden med själva djupet i ens varelse – och en som inte är det. Den förra är alltid vacker, oavsett om den gråter eller skriker, är arg, glad eller extatisk. Lyssna till ett spädbarn, som skriker för full hals!

– Men för att få fram den naturliga rösten behöver man mobilisera hela sin förmåga. Fast man skall inte ta i, inte anstränga sig.

– Tvärtom gäller det att slappna av och släppa fram rösten, säger Pratibha.

Pratibhas röstövningar börjar ofta med att man mjukar upp kroppen, skakar loss och dansar omkring.

Pratibha tycker att rösten är ett utmärkt verktyg för självkännedom. Att arbeta med rösten har sina terapeutiska fördelar.

– En fördel är, att den frigör en från att känna sig identifierad med sina känslor, att känna sig som offer för dem.

– Man kan nämligen inte samtidigt sjunga totalt och vara identifierad med den känsla man uttrycker. Det går inte eftersom själva identifikationen har

I voicing upplever du oväntade och ofta mycket djupa medvetandestånd. Du kan transcendera in i en dimension av helhet, där du upplever en outsinlig kreativitet, själva livsflödet, säger Pratibha de Stoppani.

att göra med att man bedömer eller fördömer känslan.

– För även om man sjunger ut den största smärtan så finns där en skapandets kvalitet. Man inser att det är av värde att vara så svartsjuk, ha så ont eller sådant ångest – eller glädje – vad det nu är som man nu råkar känna...

– Det är som att använda hela känsloregistret. Man kan börja leka med det. Och man tar lättare på sig själv, eftersom man finner en kreativitetens källa inom sig, som man inte trodde existerade.

– En ny stämma föds, man går bortom dualiteten och kan se det vackra i allt. Man återfår helt enkelt sitt öppna, lekfulla barnasinne.

Skolans inverkan

Länge levde Pratibha i tron att hon saknade sångröst. Nu vet hon, att den som kan tala också kan sjunga.

– I skolan tvingades vi att sjunga andras sånger. Ingen lärde oss att sjunga våra egna, sjunga ut vad vi kände inom oss.

– Sjungandet representerar i så hög grad vår inre verklighet, att det kan kännas kvävande att tvingas sjunga vad andra redan har uttryckt. Precis som när vi i skolan skulle rita av en vas och den som ritade mest likt ansågs som den bästa.

– Många slutade med en suck och inbillade sig att de inte kunde rita. De kände sig inte inspirerade eftersom de inte fick uttrycka sig själva. Somliga kanske lider av trauman sedan de var tio år och läraren rev sönder deras teckning.

Mot den bakgrunden är det inte svårt att förstå tonåringens hängivenhet för

rockmusik. På scenen lever pop-idolerna ut alla de känslor som annars anses opassande – ilska, besvikelse, frustration, förtvivlan. Och – åtminstone för en stund – så känner sig åhörarna lättade.

Eller den vuxnes förtjusning i Edith Piaf, som när hon sjöng om sin smärta i ”Non je ne regrette rien” knappast

lämnade någon oberörd. ”Hennes liv var så sorgligt att det nästan är för vackert för att vara sant” – som skådespelaren Sacha Guitry sa.

Att lära sig att lyssna till andra ingår också i Pratibhas arbete.

– Det gäller också att lyssna till tystnaden mellan ljuden. Och att låta sig beröras av det man lyssnar till.

Men det finns gränser. För mycket av ”techno-musik” är både dövände och bedövande – det skadar hörseln och begränsar ens medvetande, säger Pratibha de Stoppani, som tillägger:

– Visst kan man lyssna till andras sånger – men kom ihåg, att de är och förblir andras!

Pratibha de Stoppani, sprudlande av energi.

Många vägar går till Gud

Hur kan man uppleva Gud och kärleken? Det talade Christel Eklöf om på Deva Center.

Christel Eklöf är en av många andliga vägledare. Hon inger förtroende med sin anspråkslösa attityd och genom att hon inte vill ta betalt för andlig vägledning. Kanske var det därför vi valde att lyssna på henne en decemberkväll på Deva Center trots att ämnet inte var originellt. Föredraget handlade huvudsakligen om kärlek och meditation.

Text: Åsa Freij

Christel Eklöf ledde en programpunkt på Deva center i Stockholm i december med rubriken "Vägar till stillhet och kärlek". Hon delade med sig av sina erfarenheter och tankar på ett personligt sätt så att det troligen var lätt för åhörarna att känna igen sig.

Christel berättade hur hon tidigare i livet som så många andra sökt andlig vägledning i kyrkan. Hon ställde många frågor, men den viktigaste av alla var: hur blir man en verkligt kärleksfull människa? Det är gott och väl att hålla fram bibelns kärleksbud som riktmärke, men hur bär man sig åt för att förverkliga det? Hur kan man älska en okänd Gud - eller en medmänniska som man inte känner sympati för?

- Allt det där var väl okej, säger Christel. Men jag märkte ändå hur det inte gick på djupet riktigt, att jag inte kom någon vart utan fortfarande hade de vanliga känslorna, litet sympati för några, litet antipati mot andra.

- Det var inte förrän i 40-årsåldern som jag verkligen upptäckte att Gud var en realitet och att den villkorlösa kärleken fanns.

Christel berättar om den stora viss-

heten, som bara kom. Det var som att dras inåt till en stor frid. Den upplevelsen följdes av en annan, mer bestående: Det var som om hela världen, hela livet, fick en ny mening. Sedan dess har hon sett allt i ett annat, positivt ljus.

Hon började meditera och läsa andliga texter, som hon begrundade i tysthet.

- Det var den typ av meditation och andlig träning som fanns då, före TMs ankomst till våra breddgrader.

Sedan såg hon meditationsteknikerna bli fler och användas av allt fler människor.

- Alla är de vägar till ett inre rum. I alla andliga traditioner talar man om att söka sig inåt. Det sker på olika sätt och kan handla om olika nivåer, men i grunden är det samma sak: att söka förening med Gud.

Det handlar också om att söka meningen, vår uppgift i livet, menar Christel, som också säger att det behövs en längtan för att man ska börja söka. Den längtan finns i oss alla, men blir så stark och medveten hos en del människor att de drivs att söka en väg

att stilla den.

- Jag har provat många olika metoder, nämner Christel och förklarar att den metod hon använder är högst personligt utformad och fungerar för henne själv.

Christel berättar om olika traditioners andliga övningar. Hennes röst är lågmäld och gesterna mjuka. Hon har en opretentiös framtoning och underlättar, tycker jag, med sin egen varelse en meditativ stämning.

- Längtan är viktig för att meditationen, eller vilken väg man än väljer till en djupare upplevelse, skall bli bra och leda till inre harmoni, säger Christel. Även i kroppslig kärlek är det så att om inte en äkta längtan finns, uppnår man ingen riktig närhet.

Hon tror, säger hon också, att längtan är som en nåd nedlagd i oss, en antydning om kärlek.

Christel förklarar ordet meditation. Det kommer av det latinska ordet meditatio, som bl a betyder förövning. Förövning till vad? Till mystik, till ett möte som vi inte kan framtvunga, bara bereda vägen för.

- Det säger mycket om vad det handlar om, tycker Christel. Ännu mer säger kanske en annan av ordets betydelser: att föras mot mitten.

Christel framhåller att en spontan meditation, eller skärvor av en sådan, glimtar av frid och lycka, kan komma när som helst, i tunnelbanan, i köket men kanske framför allt vid stämningsfullare tillfällen, som när man lyssnar till musik, ser en tavla eller en solnedgång. Vi har väl alla upplevt sådana glimtar. En del av dem kan vara oförglömliga. Gärna vill vi kunna framkalla sådana upplevelser och göra dem så bestående som möjligt.

Också andra, meditationsliknande övningar beskriver Christel, såsom imagination, det vill säga inre före-

ställningar. Att föreställa sig en molnfri himmel kan vara en hjälp till inre stillhet. Att tänka på ett mantra är ett annat sätt. Ett mantra är ett ord med särskild klang och innebörd, till exempel ett gudsnamn. Dessutom finns bland annat rörelsemeditation, som är en förening av dans och begrundan, samt meditation på andningen.

- Är det ingen risk med meditation? undrar någon i publiken.

- Jo, svarar Christel. Under meditationens avspända tillstånd släpper många spänningar, och mentala spårar kan lossa sitt grepp. Då kan traumatiska minnen och känslor, som man glömt eller lyckats förtränga, bryta fram ur det omedvetna. Så om man vet med sig att man psykiskt "går på tunn is" och känner sig hotad av sådana

svåra minnen och starka känslor, är det bra att vänta med meditation och söka hjälp att bearbeta dem på annat sätt.

Men Christel säger att hon själv inte känner någon som blivit mentalt sjuk av meditation, däremot flera som upplevt meditation som en stor hjälp vid både fysiska och psykiska problem.

- Jag var själv deprimerad innan jag fick den inre erfarenheten av Kärlekens realitet, och meditationen har hjälpt mig att bibehålla en psykisk balans.

Vem är nu Christel Eklöf? Bara en vanlig människa, menar hon själv, som vill dela med sig av vad hon

upplevt av värde i livet. Mycket har hon sysslat med: hon har varit kontonist, och en fil.kand har hon tagit. Klockare var hennes sista jobb. Nu är hon pensionär. Och så har hon skrivit en bok om mystik och inre bön tillsammans med jesuitpatern Erwin Bischofberger, med titeln "Guds födelse i människan".

Christel tar aldrig betalt för de andliga råd hon ger människor. På Deva tog hon emot hälften av intäkterna, så som brukas där, men hon låter den inkomsten gå vidare till skyddslingar i Indien, berättar hon.

- Andlig hjälp bör aldrig kosta pengar, säger hon, litet bekymrad över att så mycken andlig undervisning idag är så dyr.

Foto: John Eklöf

En vetenskaplig grundval för gudstro

I vår serie återblickar på äldre nummer tittar vi nu i nr 1, 1965, som var Sökarens tredje nummer från starten. Det är där naturligt att stanna vid en översättning av en artikel i BBCs tidskrift The Listener, skriven av V. M. Mottram, professor emeritus i fysiologi vid Londonuniversitetet, då 66 år gammal.

Text: V. H. Mottram

Jag tvivlar på att så värst många i den nu uppväxande generationen kommer ihåg sitt första möte med evolutionsteorin. Jag minns det knappast själv fastän jag är 66 och växte upp i en omgivning där det var underförstått att man trodde på den bibliska verbalinspirationen. De flesta insuper evolutionsteorin med modersmjölken.

Det jag menar med evolutionsteorin är tanken att överksam, livlös materia på vår planet levandegjordes under inflytande av naturkrafter och att de elementära, levande varelserna, så frambringade, långsamt och steg för steg danades av andra naturkrafter till de otaliga, underbara, förtjusande, vackra komplicerade, groteska, fula men alltid hänförande manifestationer av liv som finns runt omkring oss.

Eller med andra ord: att ni och jag härstammar från något geléliknande, levande material som utvecklade sig ur livlös materia för ungefär tusen miljoner år sedan.

Det är en storslagen teori. Den ger oss väldig hjälp att förklara vad vi ser omkring oss. Den är av den allra största betydelse i biologisk forskning. Den talar om för vetenskapsmännen var de skall söka efter nya fakta om livet – var det kan löna sig att börja ny forskning. Och det är en gammal teori. På 500-talet f. Kr. kom den grekiske filosofen Anaximander in på evolutionstanken. Han beskriver, för att citera från Durants "Livet i Grekland", en "första princip eller gränslös massa utan några specifika egenskaper men som genom sina inneboende krafter utvecklade sig till alla de mångskiftande former som universum innehåller".

Men Darwin var den förste som gjorde evolutionsteorin till vetenskap; det var för 100 år sedan. Han gav oss nyckeln till de krafter som var orsak till utvecklingen. Och nyckeln var "kampen för tillvaron och överlevnaden av de mest livsdugliga". Lång hals gav ett djur en fördel framför andra av dess art, det överlevde lättare och fick fler avkomor,

som ärvde den långa halsen, än de andra. Så uppkom giraffen.

Den vetenskapliga världen blev förtjust i teorin, omfamnade den, tog den till sitt bröst. Teorin spred ett förklarande ljus över alla slags mystiska iakttagelser. Så t.ex. finns det i kol fossila växter som påminner om fräken och klubbmossa men har gigantiskt format. Men det finns inga fossila blommande växter och inga fossila insekter i kolet självt. Ändå hittar man dessa för varandra nyttiga och välgörande djur och växter i vår salisburyska kritmark och på Dorsets höjder och annorstädes. Nu pekar allt på att kolet är mycket äldre än kritskiktet – hundra miljoner år äldre.

Vilken bättre förklaring kan ges än att denna jättelika fräken under tidernas lopp krympte till den storlek fräken har idag, och att i tider som följde, kusiner till plantorna på stenkolstiden långsamt förändrades till blommande växter? Och att även en del enkla, primitiva livsformer utvecklades till insekter? Och att kampen för tillvaron tvingade de blombarande växterna och insekterna att vara hjälpsamma mot varandra?

Teorin fungerade så bra att den inte bara svepte fram i biologernas värld utan stack in huvudet i all slags forskning – i kemin och fysiken, i ingenjörsvetenskapen, i sociologin.

Den darwinska teorin innebar att ingen skapande intelligens frambringade vårt levande universum. Blinda krafter skapade det.

Saken är den att människan – såväl inom som utom den vetenskapliga världen – ville bli av med en högre skapande intelligens – med andra ord bli av med en skapande Gud och ersätta Honom med livlös materia och ändamålslösa krafter. Den mänskliga tanken har benägenhet att sätta sig själv litet för högt. Grekerna hade ett namn för detta: *hybris*, ett karaktärsfel vilket nedkallade Nemesis över den felande personen.

Men Darwin var en blygsam man. Han var medveten om de svaga punkterna i sin teori. Han såg den stora klyftan mellan livlös materia och levande växter och djur. Han tveklade på att vi någonsin skulle kunna överbrygga den klyftan. Men hans anhängare var inte lika blygsamma. De föreslog att livlösa kemiska element som blandats med varandra kunde ge upphov till proteiner, de ämnen utan vilka liv, sådant vi känner det, är omöjligt.

De kallade det "en tillfällig sammanstötning av atomer" med vilket de menade att ämnen som kol, väte, kväve, syre och svavel konfronterades med varandra under långa tider och lät slumpen göra åter och åter nya kombinationer till dess av en tillfällighet en dag protein bildades. Och senare påstods det att proteinernas sammansatta reaktioner bildar de fenomen som vi kallar liv.

Biologer spanar naturligt nog och ofta med stor framgång efter felande länkar mellan utvecklingens olika sta-

dier. De har ju som bekant funnit en hel serie av felande länkar mellan en hundliknande anfader till hästen och våra dagars hästar, mellan en svinliknande anfader till elefanten och vår tids elefanter och mellan en apliknande anfader och våra dagars människor.

Om en felande länk kunde påträffas mellan livlös materia och levande materia, skulle detta bli en verklig fjäder i hatten för evolutionisten.

Men de flesta biologer har ändå tvingats till den uppfattningen att man idag inte med några kända experiment kan göra livlös materia levande; å andra sidan, om evolutionen är ett faktum, måste detta ha skett i naturen på ett eller annat sätt i det förflutnas töcken – för kanske tusen miljoner år sedan.

Och moderna darwinister tror att de har funnit de felande länkarna. De är *virus*, dessa förhatliga kroppar, osynliga under ett vanligt mikroskop, vilka förorsakar förkylningar och influensa, mässling och vattkoppor och infantil paralysis samt spolierar vår gröda av jordgubbar, hallon och tobak. Dessa kroppar påminner till sin natur om proteiner. De är kristalliska i likhet med livlös materia. De kan förvaras under obegränsad tid i en testtub, precis som livlös materia. Men när de inympas i djur eller växt av lämpligt slag, frodas de och förökar sig som levande materia – som jäst, korsört och marsvin. Här, påstår neodarwinisterna, har vi de felande länkarna mellan den döda och den levande materien.

Av en slump uppstod i det förflutna någonting liknande dessa virus. Eftersom de bestod av protein, visade de tecken på liv. Sedan utvecklades allt liv från dem: alltsammans av en slump. Slumpen sammanförde alla de nödvändiga beståndsdelarna. Slumpen satte dem i stånd att bilda proteiner. Slumpen gjorde det möjligt för livet att utvecklas.

Allting, från molekyler till människan, säger neodarwinisterna, kan förklaras genom evolution, det vill säga genom slumpen.

Men slumpen kan undersökas matematiskt, till och med chansen att kol-, väte-, kväve-, syre- och svavelatomer kommer in i varandras banor tillräckligt ofta för att frambringa protein.

En undersökning ger egendomliga resultat. En schweizisk matematiker, Charles-Eugène Guye, har beräknat chansen för att en enda molekyl av ett enkelt proteinliknande ämne skulle kunna bildas, samt även den mängd materia som skulle behöva skakas samman för att åstadkomma det. Sannolikheten mot att slumpen har bildat proteinerna är verkligen utomordentligt stor. Om vi läser i tidningen att oddsen mot att en kapplöpningshäst skall vinna derbyt är 100 mot 1, så anser vi inte att den hästen har stor chans att vinna. Men oddsen mot att vinna proteinvadsloppet är mycket större. Inte 100 mot 1 utan 100 multiplicerat med sig självt 160 gånger mot 1. Det är odds det!

Och den mängd materia som är nödvändig för att frambringa den där enda proteinmolekylen är mycket större än den materiemängd som finns i hela universum. En sextillionsextillionsextillion gånger större. För att det skulle hända på vår lilla planet behövdes en ändlös rad av år – 10 multiplicerat med sig självt 243 gånger.

Men eftersom jorden har kunnat hysa liv under endast tusen miljoner år, tycks det inte sannolikt att ens enkla proteiner kan uppkomma av en slump.

Vi tar ett annat argument. Proteiner är mycket egenartade ämnen. De är bildade av långa kedjor, vilkas länkar kallas aminosyror. Det sätt på vilket dessa länkar sammanbinds är av enorm betydelse. Om de kommer orätt tillsam-

mans, bildas ingen förutsättning för liv; det som då uppstår kan till och med vara giftigt.

När man beräknar de tänkbara olika vägar på vilka länkarna kan sammansättas, kommer man fram till fullständigt enorma tal. Professor J. B. Leathes har till exempel beräknat att länkarna i kedjan av en helt enkel protein kunde sammanbindas på så här många sätt: Om vi tar 10 och multiplicerar det med sig självt 48 gånger, så får vi antalet - en etta med 48 nollor efter. En biljonbiljonbiljonbiljon. Nu har jorden varit tillräckligt kall för liv under kanske en miljon biljon sekunder. Så om slumpen skall försöka med alla kombinationer av aminosyrelänkar för att åstadkomma de rätta proteinerna, så måste slumpen

Forts på sidan 24

Det Blå Ljuset

genom Eivor Hansson

Meditation och kanaliserings kurs

Grundkurs. 4 kvällar x 3- 4 tim.

(Tidsbegränsat pga den mycket starka energin.)

På kursen:

När Eivor kommer i närheten känns ett starkt elektriskt energifält och när man blir bestrålad går det som en het pärlande "fors" genom kroppen, kanaler öppnas och kroppen renas.

Detta har upplevts av många.

Ettårig utbildning till Healer.

Fortsättningskurs

Healingbehandling

30 min med tillhörande samtal.

Vägledning

45 - 60 min.

(Yrkesval, relationer mm .)

Föredrag

2 tim med 15 min paus.

Bok

Det Blå Ljuset à 250 kr.

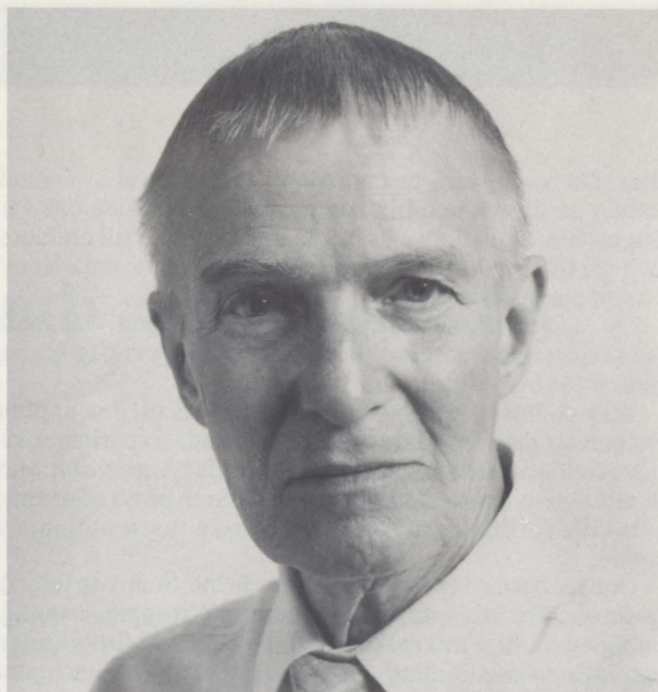
Eivor Hansson

Tegnebyvägen 19 16154 Bromma

08 - 877741

Magi

Att vara ett med Makten

Om man har full tillit till att Makten reder upp ens problem, så löser sig allt. I total hängivelse får man livets magi att fungera. Det menar författaren Denis Lindbohm.

Text: Denis Lindbohm

Bakom allt finns magin. Allt som finns och allt som sker är yttringar av en bakomvarande alldimensionell grundspänning, vars sätt att vara och verka uppfattas som magisk och mirakulös av oss.

Vad är den där grundspänningen för något? Den är omöjlig att förklara på mänskligt vis. Den får inte uppfattas som en form av energi, som någonting i stil med ett elektromagnetiskt kraftfält. Den är *bakomvarande* till alla former av energi, på så sätt att alla energier är *gestaltningar* av den. På samma sätt som alla former av materia i grunden är förtätad energi, så kan alla former av energi sägas vara förtätningar av den alldimensionella grundspänningen. Den kan uppfattas som en tanke, fri från alla fysiska bindningar och existerande helt av sig själv.

Denna grundspänning är vare sig rumslig eller tidlig, men dess verkningar finns i rum och tid. Den är

ursprunget, grunden, källan. Den är upphov till alla skapande och förgörande processer. Den är *Tanken*, *Viljan*, *Makten* och den ofattbara verkligheten bakom alla mänskliga försök att förstå det gudomliga. Våra tankar formar bilder av den och vi kallar dessa bilder vid många olika namn, gudanamn. Verkligheten bakom dem kan vi aldrig förstå.

Men inte ens denna ofattbara grundspänning är den allra första orsaken. Att tro så vore detsamma som att förväxla tanken med tänkaren. Vem eller vad är det som alstrar denna spänning? Med andra ord: *Vem är det som tänker?*

Svaret på den frågan ligger ytterligare ett steg bortom det mänskligt fattbaras gräns.

Magin kan vi fatta, men utan att förstå – *fatta* på så sätt att vi kan acceptera dess existens. Vi kan fatta på samma sätt som små barn fattar: om någonting finns så finns det.

Det gäller att öppna ögonen om man vill se, och när det gäller magin så är det fråga om magiska ögon. Man måste skärpa sitt inre sinne och göra det mottagligt. Man får försöka lösgöra sig, ställa om sitt sinne till att tänka att det kan åtminstone finnas *andra möjligheter* än den här rent materiella. En dag kommer man att märka att det händer sådant som är osannolikt, och den dagen har porten till det trolska riket glidit upp på glänt.

Ett litet mirakel

Låt mig berätta om ett av de små miraklerna, ett på sätt och vis löjligt litet, men samtidigt oerhört stort så tillvida att det var en absurd och totalt osannolik upplevelse.

Det hände vid vår sommarstuga. Jag hade klippt gräsmattan. Efter att ha rengjort och ställt undan klipparen upptäckte jag att armbandsuret hängde och dinglede. Ena stiftet hade lossnat och hamnat någonstans i gräsmattan. Det säger ju sunda förnuftet att man inte kan hitta ett stift som är 18 mm långt och tunt som en nål om det ligger någonstans i en gräsmatta.

Jag gick in i stugan, tog en kopp thé och funderade på att åka in till stan och besöka en urmakare. Då kom tanken:

"Jag tror på magin, vet att den finns och verkar. Naturligtvis skall jag hitta stiftet, annat är otänkbart."

Jag tömde sinnet på tankar, blev bara till ren mottagning, reste mig från stolen och gick ut i trädgården. Det fanns ingen tvekan och inget försök att förnimma någon viss riktning. Som styrd av någon annans vilja, faktiskt som en robot, gick jag 7–8 meter ut i gräsmattans södra del, föll på knä och tittade ner.

Där låg stiftet. Självklart låg det där. Det fanns inte någon häpnad i sinnet, bara en lugn belåtenhet som hos en mätt katt. Jag tog upp stiftet, gick in i stugan, rengjorde stiftet och satte det på plats. Alltihop var så ljus och varmt *självklart*, precis som det skall vara när man ger sig hän utan tvekan och allt blir helt rätt och riktigt.

Det där lilla stiftet var inte blankt. Gräsmattan var mycket tät och mellan stråna fanns en filt av både färskt klipp och äldre, multnat klipp. Stiftet smälte in i allt detta. Om blicken hamnat bara några centimeter bredvid stiftet skulle det inte ha observerats. Endast därför att blicken hamnade *exakt* på stiftet blev det synbart.

Man skall märka att här förekom inget *krav*, inga ritual eller formuler, bara en hängivelse och självuppgivelse, en bön: *Led mig!*

Man kan använda magin till precis vad som helst, men bör veta att så länge det finns normala, fysiska metoder så skall man använda dessa.

Det är sällan jag använder magiska ritual och formuler och även sällan jag ens ber om hjälp. Hjälpen finns där, när den behövs. Som ett exempel på detta kan berättas om något som hände den 9 maj 1985.

En förtrollad eftermiddag

Sommarstugan hade ingen riktig källare, bara en meterdjup så kallad krypgång, vars golv utgjordes av tät och tung blålera. Jag beslöt att gräva ut en del av källaren till fullt djup och gjuta grundmurar och golv i betong.

Det var mycket att göra. Grus beställdes och 8 ton levererades på vägen utanför. Det var ett respektingivande grusberg, som skulle transporteras in till en terrass på tomten med hjälp av skottkärra. Min kondition är inte mycket att skryta med, så jag beslöt att starta mitt på dan, övernatta i stugan och fortsätta nästa dag. Det fanns ingen anledning att hårdjobba, bättre att ta det lugnt.

Jag skyfflade grus i kärran, körde in till terrassen, tippade ur och rullade tillbaka till vägen. Gång på gång, i lugn takt. Då och då gjordes paus för en kopp thé och ibland även en smör-

gås. Ja, det hände även att jag läste några sidor i en påbörjad bok. Arbetet fick ta sin rundliga tid. Men det hände något underligt med just *tiden* den eftermiddagen.

Det dröjde innan jag uppmärksammade mysteriet, för jag hade ingen anledning att titta på klockan. Kärrlast efter kärrlast rullades in till terrassen och allt var så lugnt och stilla. Jag hade all tid som behövdes till förfogande – men efter hand började jag tycka att det var ju rent märkligt så lång denna eftermiddag var. Med tanke på hur många kärrlastar som rullades in och så lugnt arbetet gick, borde eftermiddagen snart ha passerat. Jag tittade på klockan. Vad nu då? *Inte mer?* Och solen stod fortfarande högt på himlen.

Det där var helt abnormt. Tiden hade bromsats in, och det arbete som normalt sett borde ha fortsatt åtminstone halva nästa dag blev klart under den förtrollade eftermiddagen. I kvällsmörkret stod jag sedan invid grushögen och tackade för hjälpen.

Järnbalk utan vikt

Arbetet med utgrävning och gjutning var även det fyllt av mystik. Tiden tänjdes ut som vore den av gummi! Men det märkligaste var nog när en mycket tung järnbalk blev praktiskt taget viktlös.

En U-formad järnbalk med en längd av fem meter anskaffades av min son Mats, som lade den på min skottkärra,

vilken rullades fram till stugan, men där blev det problem. Jag var inte i stånd att lyfta balken. Dess tyngd överskred mina krafter. Det var bara att vända av den på vägen framför stugan.

Hur få in den? Då kom idén: Det fanns några grova trärullar på vinden. De hämtades ner. Genom att lyfta balken växelvis i ändarna – allt jag klarade av – kunde rullarna fösas in under och sedan gick det att rulla balken till källaren. Där blev det en hel del möda att glida ner balken och baxa in den på lergolvet. När balken sedan skulle upp i läge, insåg jag klart och tydligt att det var en fullständig omöjlighet för mig att ensam få upp balken. *Då hände det!*

Alla tankar och känslor försvann och kvar fanns bara ett klart och kallt medvetande. Tiden stod stilla, så kändes det. Sinnet var fixerat på ett intensivt närvarande vis i nuet. Utan att jag egentligen själv ville det höjdes händerna, höjdes som om någon annan tagit kontrollen över dem. De sattes mot järnbalkens undersida och lyfte den. *Den järnbalk som jag bara kunnat lyfta i ena änden vägde ingenting!* Den formligen svävade på ett viktöst vis och hamnade på några betongpelare, ett lyft på ungefär en decimeter. Först när den hamnat där, återkom jag till normalt medvetande och stirrade förundrad på den. När jag en stund senare skulle justera balken i litet bättre läge, måste ett kraftigt bräckjärn användas. Det gick inte att rubba balken ens en halv centimeter med bara hän-

Dénis Lindbohms böcker, utgivna genom PSI-Cirkelns förlag i Malmö billigast vid köp direkt från författaren utan fördyrande mellanhänder

BORTOM BARRIÄREN, kr 75:-

Här skildras en mängd mystiska och till stor del helt orimliga samstämmigheter mellan händelser som inte har samband i tid och rum. Detta tyder på att vår tillvaro är inte bara *påverkad* utan även *direkt styrd* av en större verklighet. Det kan vara så att vår tillvaro i grunden är programmerad, ett livsspel enligt ett rollhäfte.

Här berättas också om händelser som i ordets sannaste bemärkelse är *magiska*, och om förändringar av själva tidsförloppet och även om möten med märkliga väsenden. Främst bland dessa framträder en andemakt som möjliggör förbindelse mellan vår värld och en värld av annorlunda dimensioner och naturlagar.

Detta är en bok vars syfte är att anvisa vägar ut ur materians fängelse och ledsaga läsaren på en färd - *bortom Barriären*.

GUDARNAS LEKSKOLA, kr 75:-

Vad är det för en gåtfull värld som uppenbarades i författarens minne vid späd ålder?

En värld av ständigt ljus, där folket förfogade över helt gudomliga egenskaper och synbarligen hade fullständig frihet från formernas fångenskap i sagolik utsträckning.

Där fanns en helt orimlig blandning av helt olika kulturer, alltifrån barbarisk prakt med stora härar till avancerad vetenskaplig teknologi. Där fanns en rikt nyanserad gradskala från det lägsta till det högsta, likt en absurd teaterföreställning i kosmisk storlek.

Det ter sig som en lekskola på gudomlig nivå, en världsomfattande utbildningsanstalt, ett jättelikt träningsläger för väsenden som utvecklar och prövar sina förmågor - *till vad syfte, med vilken avsikt?*

Beställning göres genom att beloppet för det som önskas insättes på postgirokonto nr 63 46 41 - 5, mottagare Dénis Lindbohm

Leverans inom 1 vecka, högst 2. Lista över tidigare utgivna böcker bifogas. Inga kostnader tillkommer.

derna.
När min vän Anders fick höra om händelsen, sa han bara:
"Du är nog litet starkare än du själv vet om."

Men jag menar att sådana saker kan hända, när man *hängivit* sig åt den stora Makten och därigenom blivit delaktig av dess kraftflöden. Genom att man överlämnat sig själv helt utan reservation eller återhållsamhet, överlämnat sig i fullständig tillit, har man gett den ytterst möjliga gåvan och mer än så kan ingen ge.

Detta medför att man befinner sig inne i Maktens kraftfält, är omgiven och genomflödad av den, och hjälpen kommer när den behövs, utan att man behöver be om den. Fast på sätt och vis ber man ju om hjälp när man står inför en uppgift som överskrider ens egna förmågor. Bönen om hjälp finns inom ens själ, ordlös och ändå utsagd.

Hur skall man göra för att få hjälp av den övervärldsliga Makten? Det finns bara en metod. Man måste ge upp, erkänna sin oförmåga att klara av saken, erkänna sin fullständiga hjälplöshet och *lita, lita, lita!*

Ge upp så löser sig allt!

Många har bett mig om råd när det gäller magisk kraft. Somliga tycks tro att de skall få anvisning om ritual och formler och bara behöva följa anvisningarna så utlöses den magiska kraften. De tror faktiskt att ritual och form-

ler har makt i sig själva – men så är det inte. De måste laddas, och laddningen utgöres av förståelse, insikt, acceptering och tillit.

Om man aldrig förut har upplevt något mirakulöst kan det te sig svårt intill omöjlighet att bara kasta loss från allt sunt förnuft och ge sig hän i fullt förtroende – som ett litet barn.

Vissa av dem som sökt kontakt med mig har förmått göra detta, just emedan de kunnat tro på vad jag säger.

En sådan person var en man som ringde 1992 och han befann sig i en mycket bekymmersam situation. Han hade ett litet företag, men verksamheten gick brant neråt. Han hade varit nödsakad avskeda personal och skulle snart behöva göra sig av med inte bara resterande personal utan även företaget och villan. Det var verkligen kris. Han kunde inte se någon lösning på sitt problem.

Det självklara rådet var att han skulle strunta i alltsammans, bara ge upp, skjuta problemen ifrån sig och lita på att det skulle komma en lösning. Han svarade att det var väldigt svårt att följa ett sådant råd, men jag sa lugnt:

"Du ser ju ändå ingen utväg. Vad har du för nytta av att grubbla dig till magsår? Du skall bara ge upp, så skall du se att allt ordnar sig."

Vid pratades vid i mer än en halvtimme. Han hade läst flera av mina böcker och sa att han trodde att de var sanna.

En tid senare ringde han igen och

var överförtjust. Det strömmade in order till hans företag i sådana mängder att han inte bara hade återanställt de förut avskedade, utan även måste söka mer folk.

"Är det magin som hjälpte?" frågade han.

"Om du tvivlar på det", svarade jag, "så kan du vara viss om att allt går överstyr för dig. *Självklart är det Makten som bringat dig hjälp!* Hur kan du bara ifrågasätta det?"

Nej, han ifrågasatte inte, vad han sagt var bara ett uttryck för hans häpnad förtjusning över hur oerhört effektivt Makten hade ordnat upp hans hopplösa situation. Det hela var så orimligt att det bara kunde uppfattas som ingripande från de dimensioner där magin är det naturliga tillståndet.

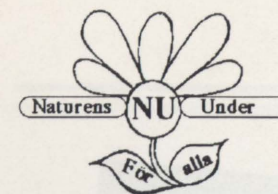
Texten är en förkortad version av ett kapitel i "Bortom barriären" av Denis Lindbohm (Psi-cirkeln, Fosievägen 29 A, VI, 214 31 Malmö).

MASSAGEBÄNKAR & -STOL

Ring eller skriv för prospekt!

Vitaform
Aleksandervägen 30
445 56 Surte
Tel 031-98 34 77

NATURENS UNDER

Affären som kommer hem till dig

Beställ nu! 0510 - 291 11 eller Fax 0510 - 291 18

Statligt kontrollerat ekologiskt odlat

Aprikoser 250 gr	26,50
Bogvete, krossat 500 gr	19,25
Dadlar, utan sten 400 gr	49,75
Dadlar, med sten 400 gr	38,50
Gräskakärnor, (Pumpakärnor,) 500 gr	59,50
Hasselnötter, 400 gr	39,95
Havreflager, Gigant, 300 gr	11,50
Hirsflager 275 gr	13,75
Hirsgryn, 500 gr	14,00
Vetekli 250 gr	9,00
Linfrö (Hörfrö), hela, 500 gr	14,00
Linfrö (Hörfrö) färska krossade, 400 gr	17,75
Jaws 100 gr	33,50
Lucernfrö 200 gr	17,95
Mandlar 250 gr	39,95
Müsli, solsken-, 350 gr	16,00
Ris, korta, 500 gr	16,25
Ris, långa, 500 gr	16,25
Russin 500 gr, Carlifoniska	22,95
Rörsocker, Rapadura, 500 gr	28,25
Sesamfrö, 500 gr	21,50
Solrosfrö, 450 gr	23,25
Katrinplommon 250 gr	28,75

Övriga livsmedel

Basi färsmiix, 100% vegetabilisk 500 gr	
grov eller fin Glut/lakt. fri	26,00
Basis pastej 175 gr glut/lakt fri	18,00
Havssalt, Franskt, fin 750 gr	25,00
Örthavssalt, 100 gr	20,00
Soja form i flager 200 gr / 12 port.	45,00
Soja form i granulat 300 gr / 12 port.	45,00
Soja form i rökt granulat 240 gr	60,00
Soja form i tärningar 300 gr / 12 port.	45,00
Tofu vegetabiliskt mjölkpulver 300 gr	73,00
Honungsvåffler, De Rit 6st/förp.	20,00

Ipe - Roxo kapslar 90 st	205,00
Ipe - Roxo kapslar 360 st	570,00
Svensk Droppar Örtbland. Maria Treben original påse om 90,2 gr, 2 x 0,7 l	95,00

TE - sortiment

Frede Damgaards basis te	65,00
Grönt Chi te, högsta kvalitet 100 gr	33,00
Röleke te 30 gr	12,00
Morgon / Afton te 80 gr	33,75
Himmelskt te 100 gr	21,00
Spanich Dream, frukt te 100 gr	20,00
Sleepy - time te 55 gr	37,00
Yoga te 100 gr	37,00
Fussi te, Asiatiskt te 150 gr	54,00
Fussi te, Asiatiskt te 700 gr	150,00
Alko - Stopp 100 gr	115,00
Beduin te 100 gr	33,00
Catuaba te 100 gr	90,00
Guaraná te- pulver 100 gr	180,00
Gastro-Oral te 150 gr	40,00
Husets te 150 gr	48,00
Lapacho cell te 100 gr	59,00
Nepal-Muh te 100 gr	41,00
Paradis te 100 gr	33,00
Stark sammandragande te 100 gr	45,00
Söt Stevia te 50 gr pulver	50,00
Thea-Gó tepåsar 20 st Magens vän nr1	40,00
Urte-Pencil te 85 gr	70,00
Venustorn te äkta 100 gr	95,00
Brännässla te 200 gr går även till soppa	20,00

Önskar du köpa någon särskild ört.

Hör av dig, vi har ett stort sortiment att ta ur. Mycket hög kvalitet och till mycket bra priser.

Dana örtte instant 200 gr 25-30 koppar	40,00
Dana örtkarameller 250 gr 20 örter	40,00

OBS !!!

Alla priser inkl. moms endast frakt och postförskott tillkommer.

Vid order över 300 :- står vi för postförskottsavgiften.

Kurser på Zengården våren - sommaren 1995

14 - 16 APRIL

INTRODUKTION I ZEN

Kursen som riktar sig till nybörjare leds av Sante Poromaa och innehåller en introduktion i zen-meditation och undervisning i zen. Du kan reservera plats genom att betala in anmälningsavgiften 200 kr på vårt postgiro senast den 1 april. **Kostnad 650 kr.**

28 JUNI - 2 JULI

EN SOMMARKURS I ZEN

Kursen leds av Sante Poromaa och vänder sig både till nybörjare och mer vana zen-utövare. Den innehåller förutom en introduktion till zen, daglig zazen och en möjlighet till fördjupning. Reservera plats genom att betala in anmälningsavgiften 250 kr på vårt postgiro senast den 18 juni. **Kostnad 1600 kr.**

11 - 16 JULI

KURS I VEGETARISK MATLAGNING

med Tai-Chi och zen-meditation

En kurs riktad till nybörjare ledd av Karin Odland och Tai-Chi-läraren Steffen Madsen, som innehåller bl.a matlagning, bakning och näringslära. En introduktion till Tai-Chi med dagliga övningar, samt instruktioner i zen-meditation ingår också i kursen. Reservera plats genom att betala in anmälningsavgiften 500 kr på vårt postgiro senast den 20 juni. **Kostnad 2500 kr.**

Om du vill veta mer så kontakta oss:

Stockholm Zen Center
Östgötagatan 49, 116 25 Stockholm
Tel: 08- 641 63 82 Pg: 45 97 38- 1

Läsvärd Bengt Stern

Läkaren Bengt Stern är något av ett fenomen. På sin kursgård Mullingstorp har han nu tagit emot något tusental personer för sina "Möt dig själv"-kurser. I början ville socialstyrelsen dra in hans legitimation, men nu sänder försäkringskassan människor till dessa kurser, där många otvivelaktigt blir friska – och detta gäller även många med svåra, "obotliga" sjukdomar. Recensenten har själv mött några och kan intyga att metoden fungerar – säkert inte varje gång, men verksamheten skulle ha varit motiverad, även om endast ett fåtal blivit förbättrade.

I en ny bok med den geniala titeln *Att må dåligt är en bra början* (Mullingstorp 1994, cirkapris 260:-) berättar Bengt Stern mycket öppenhet om hur han drabbats av en svår cancersjukdom som han nu söker behandla med olika alternativterapi. Det förefaller som om han skulle besegra sin sjukdom. I så fall lover Bengt Stern att komma tillbaka med en ny bok om cancerterapi.

Bokens huvuddel försöker beskriva teorierna bakom behandlingen på Mullingstorp, vilken kretsar kring återupplivelse av födelse och död. Många av dessa teorier har skapats efter att man länge hållit på med framgångsrik behandling, som alltså gett kunskaper.

Dock tvivlar man litet på Bengt Sterns kunskaper, när han inte sällan kastar fram påståenden i stil med "De tio budorden har sedan femtusén år fokuserat på barnalstring som det viktigaste i livet". Det kanske låter sig sägas i en omgivning som inte är alltför bibelsprängd, men det behövs inte mycken eftertanke för att konstatera att de tio budorden varken är 5.000 år gamla eller säger ett ord om barnalstring;

andra budets "Hedra din fader och moder" är det enda som antyder att barn överhuvudtaget existerar.

Sterns teorier lånar friskt från olika håll, och ingen kan begära att läsaren skall känna till de "andliga" dimensioner som författaren lämnar utanför när han förvandlar alla de olika teorierna för att ge rätt smak åt den egna brygden. Det bör också påpekas att i denna blandning finns åtskilliga lysande iakttagelser av hur exempelvis kroppshållningen kan påverkas av olika problem.

Förklaringen till kursernas framgångar ligger alldeles uppenbart inte i teorierna bakom behandlingen. Inte behöver man ha haft en smärtsam födelse för att bli frisk av ett återupplevt, förfalskat födelse-trauma, utan förklaringen ligger sannolikt i själva skådespelet och upplevelsen av födelse och död, som vi har så många tabun kring. Man kan naturligtvis ha upplevt ett verkligt födelsetrauma och det som händer hos terapeuten kan vara en exakt upprepning, men det saknar betydelse för kurens resultat.

På liknande sätt hade mystierreligionerna en renässans kring Kristi tid. Då kunde man föras ner i underjorden och praktiskt taget exakt som på Mullingstorp få återuppleva födelse och död i övningar som, från det vi vet, var likadana som Bengt Sterns. Man hade samma framgångar då, även om teorierna var annorlunda.

Bengt Sterns bok är i högsta grad läsvärd och hans verksamhet förtjänar beundran.

Örjan Björkhem

Livets mystiska sida

Dénis Lindbohm är en ovanlig och intressant person. Han har skrivit 51 böcker – de flesta om livets mystiska sida, som han upplevt ända sedan barna-åren. Hans senaste bok har ti-

teln *Bortom barriären* (Psicirkeln 1994). Den är som alla hans böcker välskriven, om än framställningen ibland är något omständlig. 1971 var jag förläggare av hans bok "Jagets eld" som handlar om hans minnen av sitt närmast föregående liv som flickan Esta, vilken dog som barn i spanska sjukan. Det var hans bok nummer tre.

"Bortom barriären" handlar om händelser och tankar av mystisk art. Dénis skriver om "sällsamma samband utmed vägen" (som i en förkortad version återgavs i Sökarens förra nummer): som av en tillfällighet hittar Dénis verktyg som han behöver och stöter samman med människor som blir räddande änglar. Sådana händelser är ingen slump, menar han, utan delar av mystiska samband mellan händelser, uttryck för en högre verklighet.

Dénis berättar också om hur han i unga år lärde sig att gå utanför sin kropp – långt innan det fanns en massa böcker om detta fenomen. Han övergick från sin vanliga kropp till en kopia av denna. Han lyckades också efter anvisningar i Dunnes bok "Experiment med tiden" framkalla sanndrömmar – men slutade därmed, sedan drömmarna visat en kommande omfattande förödelse.

Ett kapitel handlar om Dénis övertygelse sedan tidig barn-dom att "Gud är många". Det finns bara en gudom, men den fördelar sig själv på ett ofattbart sätt och gestaltar sig i allt som existerar. Gudomen är all-städes närvarande, den genomstrålar allt. Alla vi levande väsen är "gnistpunkter i det gudomliga kraftfältet. Allt liv, i vilka former det än må vara, är mikroportioner av gudomen själv". Allt finns i gudomen, ingenting finns därutöver.

I ett kapitel skriver Dénis om magi, om större och mindre mirakler, som hänt honom själv och vänner. (En förkortad version återges i detta nummer.)

Dénis berättar om många märkliga händelser och har intressanta resonemang kring dem. I tidigare böcker berättar han om minnen från flera föregående liv, bland annat på andra planeter, i andra solsystem.

Jag vet ju inte om det som Dénis Lindbohm skriver är sant, men för den som vill läsa det, är hans adress Fosievägen 29 A, VI, 214 31 Malmö.

Den otroliga Rauni-Leena Luukanen

Vem är jag? (Trevi 1994) är titeln på Rauni-Leena Luukanens tredje bok i svensk översättning. Luukanen, som är läkare, radar upp sensationella uppgifter om rymdfarkoster och humanoider från världsrymden, men hon nämner mycket sällan sina källor, eller också är källuppgifterna vaga.

Några exempel på påståenden som Luukanen gör:

1954 träffade president Eisenhower humanoider (människoliknande rymdvarelser) vid det som idag är Edwards flygbas. De bad Eisenhower att informera världen om deras existens, men presidenten vägrade, eftersom han ansåg att tiden inte var mogen. Källa: Ingen angiven.

Obduktion av humanoider har utförts i USA. De hade tunn hals, huden var gråaktig, kroppen saknade röda blodkroppar, inga rester av föda påträffades och inget tarmsystem. Hos vissas var blodet grönt (!) och klorofyllhaltigt. Källa: Ingen angiven.

En humanoid levde i tre år och berättade om sin planet, där invånarna är vegetarianer. Intelligenstest av humanoider visade en IQ på över 2000 (genomsnittet för människor är 100). Källa: Ingen angiven.

Man har i USA under loppet av 45 år redan hunnit djupfrys 131 humanoidkroppar och man har 35 hela eller trasiga UFO:n i förvar. Källa: Vag uppgift om "en amerikansk rapport".

FN:s generalsekreterare U Thant sa 1967 att UFO:n näst efter Vietnamkriget var det största problemet för FN. Källa: Ingen angiven. I ett brev till mig 25 maj 1971 meddelade på uppdrag av U Thant A. H. Abdel-Ghani, Chief Outer

Space Affairs Division vid Förenta Nationerna att generalsekreterarens åsikter om UFO felaktigt återgetts i media och att FN inte bedriver någon UFO-forskning.

USA lade beslag på sitt tredje rymdskepp 1950 i Utahs ödemarker och fick en anse- nlig portion tekniskt kunnande tack vare denna farkost. Källa: Ingen angiven.

Det har konstaterats att humanoidernas teknologi ligger flera tusen år före USAs teknologi. Källa: Diffus uppgift om "en rapport från 1976".

1947 tillsatte president Truman ett topphemligt organ, Operation Majestic 12, som bland annat skulle syssla med UFO-forskning. Källa: Vag uppgift om "dokument som offentliggjorts i USA". Att detta dokument är oäkta är idag bevisat. Man har bl a kunnat visa att Trumans namnteckning är förfalskad. (Sökaren 1, 1990 s 10-12 och 4, 1990, s 22-27.)

En av medlemmarna i Majestic 12 var professorn i astronomi Donald Menzel. Denne ansåg att humanoiderna sannolikt var varelser från ett annat solsystem. Källa: MJ 12-dokumentet (falska). Menzel var en känd och ivrig motståndare till tron att UFO:n är interplanetariska farkoster och skrev flera böcker om detta, där han lade fram naturliga förklaringar.

Luukanen uppger att hon deltagit i en rad hemliga vetenskapliga UFO-konferenser. Hon säger att hon tillhör en utvald skara som bedömts vara rustad att ta emot kunskapen om humanoiderna från världsrymden. Uppgifterna om dessa konferenser är diffusa, men säkert har Luukanen deltagit i mer eller mindre (o)seriösa UFO-konferenser, där hon hört ett och annat, som har svag faktagrund.

Varför är Luukanen obenägen att nämna sina källor? En allvarligt sinnad läsare kan inte avgöra om det ligger någon sanning i alla hennes obestyrkta påståenden.

En litteraturförteckning finns i slutet av boken, omfattande 56 titlar, bland dem tre böcker av Kristina Wennergren, tre av Whitley Strieber, två av Luukanen själv samt böcker av kontaktpersoner som Elisabeth Klarer och Orfeo Angelucci. Några goda böcker finns med, men Hyneks saknas.

SM

Blir det någon förvandling?

Många uppfattar det säkert som någonting stort, när nu en ny bok av Shakti Gawain, *Förvandlingens väg – att läka sig själv kan förändra världen*, (Energica 1994) kommer ut på svenska, men boken är inte lättläst för dem som inte redan är troende.

Naturligtvis handlar det om "helande", men det förblir alltid helande i allmänhet, läsaren uppmannas exempelvis att ägna sig åt någon helande verksamhet (och det kan uppenbart vara litet av varje, lika substanslöst som resten) så skall allt bli bra. På detta sätt blir större delen av texten rena smömoset. Författaren säger exempelvis att gudskelov blir mänsklighetens medvetenhet allt bättre. Men, lyssna, det går precis lika bra att säga så här: "Mänsklighetens medvetenhet blir allt sämre och det har bara blivit värre på senare tid." Ingen vet ju hur vi skall avgöra vilket yttrande som är mest rätt.

Hos Shakti Gawain handlar det om att acceptera – man skall aldrig känna skuld för någonting men man har alltid hela ansvaret. Och alla människor gör alltid sitt bästa, vet hon – alla utvecklas ständigt i sin medvetenhet. Jaha, trevligt låter det, men det är knappast sant. Åtminstone recensenten är alltför ofta en dålig människa.

När man läser Shakti Gawain, kan man inte låta bli att tänka på hennes förebild, en kvinna som reste runt i USA i början på vårt sekel och höll stora tälmöten där höjdpunkten alltid var densamma. Hon reste sig upp och utbrast: "JAG ACCEPTERAR UNIVERSUM!!!" William James, en av vår tids största psykologer, som vanligen var oerhört försiktig i sina omdömen, kunde inte hålla sig den gången utan

sa: "Herregud, hon får väl lov!"

Shakti Gawain sitter också rejält fast i Dale Carnegies "Hur man vinner vänner och inflytande", det handlar alltså om att tala om för läsaren att han är bra, och det känns naturligtvis fint.

Men visst är det bara den vanliga "mind cure"-religionen, vanlig christian science, men utan kryddor eller religiositet.

Boken är lämpad för de redan troende, och det är inte troligt att den leder till någon förvandling för övriga läsare.

Örjan Björkhem

Hem till jorden

I sin nya bok "Hem till jorden" (Norstedts 1994) går Peter Nilson från det lilla perspektivet, de glömda gamla stigarna i barndomens Möcklehult, till förhistoriska fotspår av utdöda djur och hur många människor jorden egentligen har plats för.

Det finns många intressanta uppslag i boken, men ofta är Peter Nilson så upptagen med att vara lärd och poetisk att de flesta av dem aldrig fullföljs, så det riktigt värdefulla blir de korta självbiografiska avsnitten. Domedagsstämningarna blir aldrig riktigt övertygande, och analyser av andra världsbilder, som exempelvis Swedenborgs, blir så översiktliga att de varken gör Swedenborg eller Peter Nilson rättvisa.

Men boken är värd att läsa för de många uppslagen som många hade förtjänat egna böcker.

Örjan Björkhem

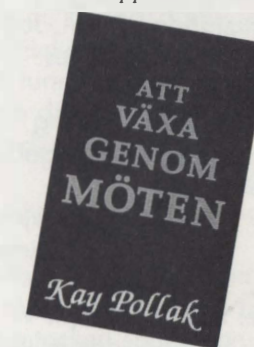
För dem som inte äter kött, fisk och ägg

Grön festmat – ja, så heter en vacker och nyttig bok på 110 sidor av matkonstnären Anna-

Lisa Stenudd, utgiven av HÅLSAböcker 1994, och den är en pärla bland vegetariska kokböcker. Författaren har stor erfarenhet av vegetarisk matlagning och har i många år medverkat i tidningen Hålsa. I boken har hon samlat 210 recept på härliga rätter för fest och vardag. Läsaren får fina tips för sin matlagning.

– Mat skall lagas utav glädje med glädje lagar man ju mat – det är ett slags motto i boken, som också innehåller läckra matbilder i färg, tagna av Hålsas – och i någon mån Sökarens – fotograf Anton Svedberg.

En bok värdefull att äga.
Anitha Uppman

Att förändra sig själv

Att växa genom möten av Kay Pollak är en godbit för oss som vill förändra vårt tänkande och varande.

Livsläraren Kay Pollak ger i sin lilla klockbok (86 sidor) många anvisningar om hur vi kan ändra vår inställning till oss själva och till andra på ett konstruktivt sätt. Det är en liten grundbok, full av insikt och kunskap, som kan vara till stor hjälp när vi surar över andra och oss själva.

Djupt inne i Dig finns allt det som är perfekt.
Djupt inne i Dig finns den Du var ämnad att vara.

Ditt Sanna Jag – finns alltid inom Dig.
Alla har ett "sitt Sanna Jag". Alla!

Så skriver Kay Pollak, och det är ju synnerligen uppmun- rande och inspirerande ord.

Boken är mycket pedagogisk, lätt att läsa och förstå och kan beställas från Hansson & Pollak, Bergsgatan 5 B, 112 23 Stockholm.

Anitha Uppman

Jag har ingen definitiv övertygelse – egentligen inte om någonting. Jag vet blott att jag blivit född och existerar, och jag känner mig på något sätt buren. Jag existerar på grundval av något som jag icke känner. Trots all osäkerhet känner jag en trygghet i det bestående och en kontinuitet i min tillvaro.

C. G. Jung:
Mitt liv

Jag vet ej vem – eller vad – som ställde frågan. Jag vet ej när den ställdes. Jag minns ej att jag svarade. Men en gång svarade jag ja till någon – eller något.

Dag Hammarskjöld:
Vägmärken

På det inre planet blir vi aldrig färdiga: där är vi alltid på väg; oavbrutet, genom hela livet är vi på väg mot en innersta, väldig hemlighet.

Sven Rosendahl:
De blå rökarna

Allt liv är andligt liv, och något materiellt liv finns inte. Världsalltets Ande genomströmmar naturen och är den enda verkligheten. Liksom en enda sol upplyser hela naturen så uppehåller den ende Anden alla kroppar. Denna ande kan inte dö, och därför är livet oförgängligt.

Axel Fredenholm

Gå nu in i din själs heligaste rum och stäng de fem portar som leder ut till världen. Därinne sitter din lärare och väntar. Vid hans fötter skall du finna kunskap, visdom, kraft och frid.

Axel Fredenholm:
Så har jag hört.

EQ

En film med namnet "Forrest Gump" handlar om en person med det namnet. Han får 75 poäng i ett intelligenstest, vilket är 5 poäng för litet för att han skall få börja i en skola som hans mamma vill placera honom i. Forrest Gump är alltså underbegåvad. Han är osmart men snäll, fattar långsamt, men vill alla väl. Han vårdar sina vänner. Han gör en rad osannolika bravader, bland annat räddar han sitt kompani från att förgås under Vietnamkriget (en amerikansk Sven Duva kanske).

Om detta berättar Lisa Gålmark i tidningen Djurens Rätt!. Hon kommenterar att Forrest Gumps IQ kanske lämnade en del övrigt att önska. Däremot var troligen hans EQ hög. EQ står för empatikvot, det vill säga förmåga till inlevelse i andra.

Gålmark tillägger att läkare nu har börjat tala om EQ. Hon hänvisar till Läkartidningen 42/92 och 6/93. Men det är inte lätt att mäta en persons EQ. Hur mäter man känslomässig fattningsförmåga, det vill säga i hur hög grad en människa har hjärtat på rätta stället?

Liksom fallet är med IQ, så kan man även bättre på sin EQ. Fast motsatsen är också möjlig. Både smartness och inlevelseförmåga kan förfalla. Den senare exempelvis genom vana att se och höra talas om våld och orätt, med följande avtrubning.

Det finns folk som har hög IQ och låg EQ. "De är smarta, intelligenta, rationella över genomsnittet, men saknar förmåga att föreställa sig lidande och glädje hos andra varelser."

Källa: Djurens Rätt! nr 1, 1995.

Kommunikation genom telepati

Samantha Khury i USA kommunicerar med djur genom telepati. Hon har utvecklat en kommunikationsmetod med mentala bilder. Khury menar att det är möjligt att uppfatta inre bilder hos ett djur och även att sända sådana bilder till djuret. De bilder vi har i hjärnan kan uppfattas både av människor och djur.

Khury anser att hon med sin telepatiska metod kan förstå var ett djur har kroppslig smärta och vad det upplever i sina relationer.

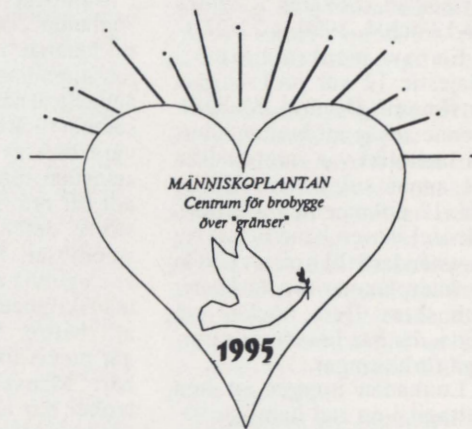
Samantha Khury är inte forskare och gör inte anspråk på vetenskaplighet. Men hennes resultat borde vara av intresse för vetenskapen.

Källa: Djurens Rätt! nr 1, 1995.

Healing vetenskapligt bevisad

Med en modern infraröd-värmekamera har forskare kunnat bevisa healingförmåga hos en engelsk kvinna. Under ett experiment på Denkiuniversitetet i Tokyo fick Carol Everett en cirka två centimeter stor svulst i äggledaren hos en patient att försvinna. Först hade Carol Everett på andligt sätt diagnostiserat tumören. Diagnos och healing iaktogs genom infraröd-kameran av ett forskarlag under ledning av professor Yoshio Machi. Tumören, vilken syntes som en röd fläck, lokaliserades korrekt och försvann sedan inom sju minuter. Mätningar på healern visade också att hennes hjärna befann sig i alfatillståndet och hade en något förhöjd temperatur.

Källa: Esotera, januari 1995.

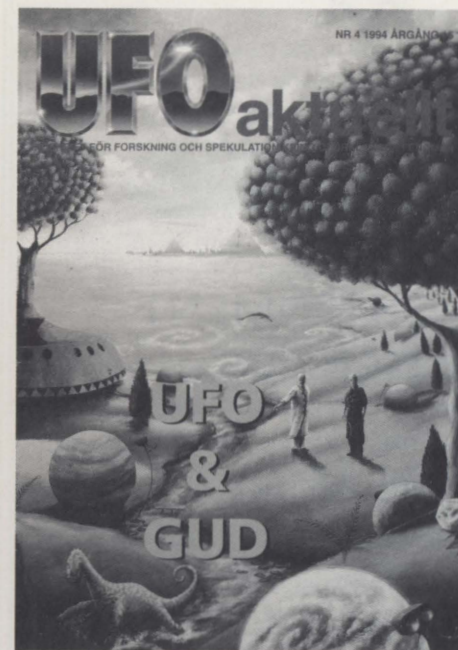
Solvikens
Hälsohem och kursgård

Gunnel Darning fortsätter

Wäxthuset Kaprifol fortsätter sin verksamhet i Solvikens hälsohem och kursgård, Hällevadsholm. Gunnel Darning-Ghosh beskriver kursgården som ett inspirationscenter, där kurser i personlig utveckling bygger på en helhetssyn. Kropp, känslor och ande är delar i en helhet. Människan, naturen och allt levande är beroende av en harmonisk samverkan. Vegetarisk livsföring är en grundval för personlig utveckling.

Frigörande andning, bildterapi, yoga och meditation, tarmrensning och gladdans förekommer på programmet.

(Adress: Solviken, 450 53 Hällevadsholm.)

UFO-AKTUELLT

UFO-AKTUELLT utges av Riksorganisationen UFO-Sverige och utkommer med fyra nummer om året.

Nr 4, 1994 innehåller en intervju med prästen i Svenska Kyrkan Ma Oftedal om hennes tro på UFO och utomjordingar. Själv har hon genom meditation haft kontakt med intelligenser från Orion. Hon har hört en röst, och hon säger att utomjordingarna utstrålar värme och kärlek.

Rauni-Leena Luukanen sågas av helt i ett referat av ett föredrag hon hållit. Referenten, Håkan Fenander, skriver bl a att de påståenden som Luukanen gör inte kommer från seriöst arbetande ufologer utan från sensationspublikationer, som det överflödar av i Amerika.

Håkan Blomqvist gör ett försök att teckna den svenska UFO-rörelsens historia. Speciellt observerar han skillnaderna mellan de ockult sinnade ufologerna och de mer vetenskapliga, "där källkritik är ett honnörsord". Ja, han menar att UFO-rörelsen i själva verket är två olika folkrörelser, dels en nyreligiös rörelse, dels en folkrörelse med vetenskapliga ambitioner.

I en artikel av Clas Svahn avslöjas att några kända svenska UFO-foton är falska. Upphovsmannen har intervjuats och erkänt: "Bilderna är ett falsarium. De var ett påhitt av ett par personer där jag var den ena av dem."

Himmelska budbärare, Gudar i rymdskepp, "UFO-satans demonänglar", Ringar förbryllar bonde och Slarv bakom hemliga UFO-rapoporter är några rubriker i UFO-Aktuellt nr 4, 1994.

(Adress: UFO-Aktuellt, Box 175, 733 23 Sala.)

"Alternativa nobelpriset"

1994 års Right Livelihood Award, det så kallade alternativa nobelpriset, gick till den nigerianske kämpen för mänskliga rättigheter, Ken Saro-Wiva, och hans rörelse the Movement for the Survival of the Ogoni People (MOSOP) samt självhjälpsrörelserna Vivekananda Girijana Karyana Kendra (VGKK) i Indien, representerad av doktor H. Sudarshan, och Service Volunteered for all (SERVOL) i Trinidad. Pristagarna får tillsammans cirka 1,8 miljoner kronor.

Astrid Lindgren fick hederspriset för sitt engagemang för barns rättigheter och ickevåld samt för djur och natur.

MOSOP har främst kämpat mot miljöförstöring. VGKK arbetar bl a för att återupprätta och hjälpa stamkulturer, som blivit exploaterade av materialistiska intressen. SERVOL har inriktat sig huvudsakligen på barns rätt till vård och skolutbildning, insikt i andliga värden, träning i självkännedom samt hjälp till en draglig yttre välfärd.

Priset utdelades i riksdagshuset den 9 december.

Åsa Freij

Georg Hygen ur tiden

Den 13 december i fjol gick Georg Hygen bort, 86 år gammal. Han var professor (emeritus) i biologi och en stöttepelare i Norsk Parapsykologisk Selskap. Redan 1955 blev han ordförande och drivande kraft i det norska sällskapet. Han höll föredrag, skrev artiklar och hade en omfattande korrespondens.

Vinnare

Fem exemplar av Göran Grips bok "Allting finns" (Forum 1994) har lottats ut bland dem som före 1994 års slut donerade minst 250 kronor till Sökarens stödfond eller gav en helårsprenumeration på Sökaren till en vän. Vinnarna blev Franz Schwabe, Agneta Rönbeck, Birgitta Ljungberg, Marianne Peipke och Marianne Thulin.

Min religion består i att se Gud i allt och alla, i varje form och i varje tid. Var och en som kommer i min närhet bär Guds avbild. Om de älskar eller hatar mig gör i detta fall ingenting. De är för mig en uppenbarelse av det heliga.

Axel Fredenholm:
Så har jag hört.

Det betydelsefulla är inte att finna sanningen, utan att ständigt söka den.

Dennis Diderot

När du finner sanningen upptäcker du att den alltid har funnits där. Den fanns inom dig och utom dig – och den var du.

Paul Brunton:
Bhagavadgitas hemlighet.

Guds närvaro i världen är inte begränsad till de frågetecken som vetenskapen ännu inte rätat ut. Nej, han är i varje ögonblick närvarande i hela sin skapelse, mitt i kosmos.

Stefan Edman:
Ett annat Sverige.

Det har sagts att människan har två skapare: Gud och hon själv. Gud består materialet till konstverket, men du skall svara för utformningen. Du skall så leva och tänka och arbeta att du en gång kan träda fram fullkomnad, god och skön.

Axel Fredenholm:
Så har jag hört.

De viktigaste avgörandena i livet träffas ej alltid på grund av klara, rationella motiv. De följer i stället ofta en hemlighetsfull, paradoxal logik, som väl stundom kan fattas på intuitiv väg men i det stora hela är oätkomlig för analys.

John Björkhem:
Livet och människan

kvicka på riktigt ordentligt. Den skulle behöva pröva åtskilliga biljoner biljoner kombinationer varje sekund som jorden varit kall nog för att liv skulle kunna existera här.

Allt detta förefaller mig osannolikt, ja omöjligt. Och virusproteinerna är komplicerade proteiner, en iakttagelse som gör det ännu mer osannolikt att de har bildats av slumpen.

Jag vill inte vara tvärsäker eller dogmatisk, men jag kan inte se att virus är de felande länkarna mellan livlös och levande materia.

Inte heller kan jag tro att proteiner kan sammanställas av slumpen ur kol-, väte-, kväve-, syre- och svavelmolekyler, inte ens om de finge all geologisk tid till sitt förfogande för att åstadkomma det.

Och även om proteiner kunde uppstå av slumpen ur livlös materia, löser det inte problemet hur livlös materia blivit levande. Proteiner är nog så döda, och det är först när livet blåser in sin ande i dem som de döda atomerna blir till en levande helhet!

Vad får man nu fram ur alla dessa beräkningar – detta bollande med astronomiska tal?

Först och främst tycks det vara högst osannolikt – de flesta skulle säga omöjligt – att proteinerna skapades av det slumpvisa sammanträffandet av erforderliga ämnen, även om nödvändig geologisk tid skulle ha funnits.

För det andra verkar det som om ett intelligent ändamålsstänkande skulle ha ingripit, när materien på jorden kallnat tillräckligt, och skapat proteiner och förlänat dem liv. Även den mest materialistiskt sinnade måste medge att vad som här åberopats starkt pekar mot hans åsikter. Och vilken är skillnaden mellan att säga att ett intelligent ändamålstänkande skapade den levande materien på denna jord och att säga som i inledningen till Johannes evangelium: "I begynnelsen var ordet"? Ingen stor skillnad. Men för den verkligt religiösa människan är, det vet jag, naturligtvis detta postulat, denna hypotes om ett intelligent ändamålstänkande som skapar livet en kall avbild av den betydelsefulla *verklighet* som hon kallar Gud. Inte desto mindre tycks det mig vara värt att påpeka att även vetenskapsmanen har svårighet att klara sig utan Gudsiden.

Övers SM

V. H. Mottram var professor i fysiologi vid London-universitetet, författare till bl a Manual of Histology och The Physical Basis of Personality (Pelican Books). "En vetenskaplig grundval för Gudstro" publicerades i BBCs tidskrift The Listener 22 april 1948 efter att tidigare ha sänts som föredrag i radion. Professor Mottram uppgav 1965, när jag tog kontakt med honom, att han inte hade frångått den uppfattning som han uttrycker i artikeln utan tvärtom kände sig ännu mer övertygad om dess riktighet än någonsin tidigare.

1964 kommenterade jag artikeln så:

"Vi kan nog inte tro att professor Mottrams resonemang är utan svagheter, men personligen tycker jag att där ändå finns en avsevärd styrka och att flera liknande resonemang med utgångspunkt från andra fakta kan läggas fram och att dessa på ett avgörande sätt visar att 1) starkt tvivel på ateismens trossatser är ofrånkomligt och att 2) mycket goda skäl för tron på någon högre makt kan upptäckas med analyser liknande den mottramska."

Jag kan säga detsamma idag, även om Mottrams informationer väl inte är helt up to date nu.

SM

ENLIGHTENMENT INTENSIVE

VEM ÄR DU?

JUSTIN POMEROY
FÄRO 5/5 – 8/5 1995

För mer information ring eller skriv till Pamela Haddad, Kyrkebinge, Gothen, 620 30 Slite, TEL/FAX 0498-344 70, mobil: 0708-344701.

CHIROLOGI

konsten att tyda händer

JUSTIN POMEROY
STOCKHOLM 29/4 - 2/5 1995

För mer information ring eller skriv till Pamela Haddad, Kyrkebinge, Gothen, 620 30 Slite, TEL/FAX 0498-344 70, mobil: 0708-344701.

Vår Inre Verklighet 2 - 4 juni

De konflikter vi ser runt omkring oss och ute i världen, är resultatet av konflikter i vårt inre. Därför satsar Enhet på utveckling av *Vår Inre Verklighet*. Tillsammans fokuserar vi på den, för att kunna erbjuda en politik som håller för framtiden.

Enhetssympatisörer är välkomna till Rinkesta Slott i pingst, 2 - 4 juni, då vi tittar på olika sätt att förändra *Vår Inre Verklighet*! Se program till höger.

Du som ännu inte blivit sympatisör i Enhet, men vill vara med på denna Enhetsträff, kan ringa och be om mer information eller betala in ett årsstöd om minst 200 kr direkt till Enhets pg 68 45 84-6.

För hela helgprogrammet, fre-sön, betalar du endast kost o logi: 700 kr. Du anmäler dig genom att betala summan till Rinkesta Slotts pg 59 72 75-7.

Enhet är ett politiskt parti och nätverk för människor under uppvaknande som konkret vill medverka till att föra in ett "andligt" tänkande i politiken. Enhet har deltagit i valen 1991, 888 röster, samt 1994, då antalet röster blev 2 003.

Enhet

Rinkesta Slott, 640 43 ÄRLA. Tel: 016 - 704 42.

Kreativitet

Carin Holm, pionjär inom området personlig utveckling i Sverige samt författare, talar om hur vi genom att utveckla vår kreativitet kan ta nästa steg i vårt gemensamma andliga arbete

Dina drömmar kan berättas...

Louise Minerva Frostegren, drömtolkare och författare, berättar hur våra drömmar kan hjälpa oss i vår inre utveckling. Miniworkshop med drömtolkning efter föredraget.

Människobilden i boken Enhet

Ett seminarium om att leva sina idéer i balans med vilja, känsla och tanke. Ove Svidén, flygingenjör och författare, utvecklar tankar om den nya människan och den nya politiken

1 Course In Miracles (ACIM)

ACIM är kursen där filosofi, religion och psykologi möts. Hans-Jörgen Gerloff, som är fil mag, esoteriker, andlig inspiratör och kursledare, introducerar oss i ACIM.

Klarspråk

Klarspråk kan underlätta för oss själva och andra att bli klara över vad vi egentligen vill. Sebastian Amseldus och Maylie Andersson, utbildare, berättar och ger praktiska exempel.

Möjligheternas Metod

Ulf Wählström, initiativtagare till Enhet och kursledare inom ACIM, berättar om en ny metod som hjälper oss att se på vår inre verklighet och vad den vill säga oss, med nya ögon.

Voicing

Ge uttryck åt
din sanna röst

Kurs på Skeppsudden

vid Bråviken 13 - 17 april

Voicing bygger på en unik teknik, där du använder den sjungande rösten på ett kontinuerligt sätt och litar på den kraft till förändring som den rösten har i sig själv.

ÖPPNA KVÄLLAR:

Uppsala på Vita Huset måndag 3/4 kl 18.30.

Info: 018-50 53 00.

Stockholm, på Deva Center, Dalagat. 30,

torsdag 6/4 kl 19.00. Info: 08-32 66 20.

ENDAGSKURS: Västerås, söndag 2/4.

Info: Indira Chapman, 021-760 61.

Prathiba de Stoppani leder kurser i Voicing runt om i Europa och kommer nu på sitt fjärde besök till Sverige. För information och anmälan till påskkursen, ring Chirantan Borg, 08-80 58 75 eller Ganga Hoffman, 08-650 88 42.

NY KULTUR

TIDSKRIFT FÖR MARTINUS KOSMOLOGI

Ny Kultur är en tidskrift som vill ge ett nytt perspektiv på livet och tillvaron med hjälp av Martinus Kosmologi – den danske författaren Martinus världsbild.

Ny Kultur tar upp existensiella frågor, frågor om livets mål och mening. Tidskriften visar hur en ny livssyn får betydelse för vår personliga utveckling, våra relationer och vår hälsa. Ny Kultur innehåller även tankeväckande artiklar om alternativa sätt att se på samhälle, ekonomi, miljö och fred.

Välkommen att skicka efter ditt provexemplar!

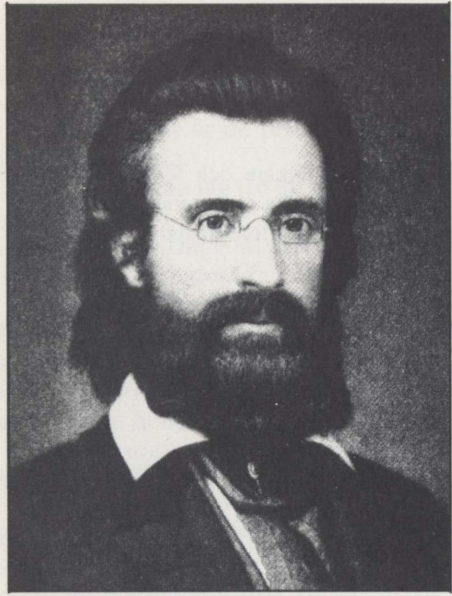
FÖR MER INFORMATION

Ring eller skriv till – Ny Kultur,
Hugshöjdsgatan 2, 411 20 Göteborg.
Telefon 031- 13 51 30 eller 14 83 71.
Telefax 031- 13 51 32.

VILL DU HA ETT GRATIS PROVNUMMER – Fyll i och skicka denna TALONG TILL NY KULTUR PÅ OVANSTÄNDE ADRESS

Namn _____
Adress _____
Postort _____
Postnr _____

Döden är ett mysterium för de levande

Andrew Jackson Davis

Andrew Jackson Davis var ett känt amerikanskt medium på 1800-talet. Han skrev också böcker, där han berättade om sina klärvoajanta upplevelser och försökte förklara livet och döden; i *Great Harmonia* beskrev han vad han hade observerat vid en dödsbädd.

Först syntes andekroppen som ett lysande moln, som svävade över dödsbädden och var förbundet med den fysiska kroppen via en tunn sträng till huvudet, den så kallade silversträngen, vilken i alla tider vissa människor har kunnat observera.

Molnet ändrade långsamt form och antog skepnaden av en människa, lysande men litet mindre än den fysiska kroppen, ändå en perfekt kopia av denna. Skepnaden svävade över den liggande kroppen, förbundet med den genom ljussträngen. Sedan drog sig andekroppen undan från den döende fysiska kroppen och lämnade den via huvudet.

En sådan skepnad, som stämmer med vad som har berättats om astralkroppen, har också iakttagits av andra. Den engelske kyrkoherden *Charles Tweedale* har skrivit att en sådan svävande ande observerades vid hans svärmoders, *Mary Burnett*, död. När *Tweedales* hustru, dotter och en sköterska satt vid dödsbädden, såg dottern, *Marjorie*, plötsligt ett litet rök-moln sväva över *Mary Burnetts* kropp. Alla närvarande kunde se hur molnet blev större och fick purpurröd färg. Samtidigt bildades en vacker gloria kring huvudet på den döende. Detta syntes i en timmes tid. *Tweedales* hustru lät flera gånger en hand passera

genom purpurmolnet utan att känna någonting, men när hon blundade, såg hon inte längre molnet och glorian; det visade att fenomenen verkligen existerade i den yttre verkligheten.

En fröken *Dorothy Monk* berättar om vad som observerades vid hennes moders dödsbädd. Tillsammans med tre systrar såg hon hur en tunn, ljus, blålila dimma tog form ovanför kroppen. Dimman fick gradvis en djupare purpurfärg och blev så tjock att den nästan skymde kroppen.

En missionär verksam i Tahiti berättar att man där tror att själen vid döden lämnar kroppen via huvudet för att sedan förenas med den gud från vilken den en gång har utgått. Några som fått klärvoajansens gåva, bekräftar att strax efter att kroppen slutat andas, stiger som en rök upp från huvudet och håller sig svävande en bit över kroppen, men förbunden med denna genom en töcknig sträng. Rök-molnet, sägs det, ökar gradvis i storlek och antar samma form som den döende kroppen. När kroppen kallnat, försvinner strängen, och den frigjorda formen flyter iväg som buren av osynliga händer.

Sedan urminnes tider har människor klärvoajant gjort sådana här iakttagelser vid dödsbäddar.

Källa: The Enigma of out-of-body-travel av Susy Smith (Garrett Publications, New York, 1965).

Peter Sellers möte med döden

Skådespelaren *Peter Sellers* var övertygad om att han hade levat förut. Han upplevde ibland att han väl kände de personer som han gestaltade som skådespelare, eftersom han tidigare levat deras liv.

Sellers hade en nära döden-upplevelse efter en hjärtattack. Han såg från en punkt ovanför kroppen, när läkaren räddade hans liv.

Efteråt berättade han:

– Jag kände att jag lämnade kroppen och svävade ut ur min fysiska gestalt. Jag såg hur de körde iväg mig till ett sjukhus. Jag följde med, nyfiken. Vad är det för fel på mig? undrade jag. Jag var inte rädd, eftersom jag kände mig kry; det var inte jag utan min kropp som hade problem.

Sellers berättade vidare att han såg en doktor komma. Denne kände på hans puls och fann att hjärtat stannat. Han hoppade upp och ned på Sellers för att få igång hjärtat. Så öppnade man bröstkorgen, läkaren lyfte upp hjärtat och masserade det.

– Då såg jag ett otroligt vackert

kärleksfullt vitt ljus ovanför min kropp. Jag ville mer än något annat komma till det vita ljuset. Jag visste att där fanns kärlek, verklig kärlek.

När Sellers såg en hand sträckas fram genom ljuset, försökte han vidröra den, ta tag i den och hålla fast den. Men då hördes läkaren säga: "Hjärtat slår igen!" Och i samma ögonblick sa en röst, som hörde samman med ljuset: "Tiden är inte inne. Gå tillbaka och avsluta."

Ännu en hjärtattack ändade senare den berömda skådespelarens liv – åtminstone hans liv som Peter Sellers.

Källa: Reincarnation av Sylvia Cranston och Carey Williams (Julian Press, New York, 1984).

Talade en död?

1905 upprättade *James Chaffin* i Sydcarolina, USA, ett testamente där han gav all sin egendom till den tredje av sina fyra söner. Men fjorton år där-efter upprättade han i hemlighet ett nytt testamente. Det saknades den gången vittnen, men eftersom det var skrivet med hans egen hand, var det giltigt i Sydcarolina. Det nya testamentet stoppade Chaffin in i sin faders gamla bibel.

Tvåårsenare, 1921, råkade Chaffin ut för en olyckshändelse och avled utan att ha återfått medvetandet. Det första testamentet, där all egendom gick till den tredje sonen, var det enda för hans familj kända, och det följdes.

Men 1925 började den andre sonen "drömma" att hans fader visade sig för honom. Till sist "drömde" han att fadern sa: "Du kan hitta mitt testamente i en ficka på min överrock!" Den andre sonen fick veta av sin moder att överrocken hade getts till den äldste sonen, som bodde tre mil därifrån. Han begav sig till brodern och fann insydd i fodret på överrocken en papperslapp med följande ord, skrivna med faderns egen hand: "Läs 27:e kapitlet i Första moseboken i min pappas gamla bibel!"

Bibeln återfanns i hemmet. Bladen med Första moseboken kapitel 27 hade vikts till en ficka, och där låg testamentet från 1919. Det förelades en domstol och erkändes som äkta av Chaffins änka och bröderna.

Den andre sonen skrev: "Många av mina vänner tror inte att det är möjligt för de levande att kommunicera med de döda, men jag är övertygad om att min fader verkligen visade sig för mig /.../ och jag kommer att tro detta intill min död."

Fallet Chaffin undersöktes av det brittiska sällskapet för psykisk forskning och publicerades i sällskapets skrift-

serie Proceedings (XXXVI, s. 517). Alla rapporterade fakta bygger på en noggrann undersökning.

Källa: Intimations of Immortality av Robert Crookall (James Clark & Co, London, 1965).

Vår samlade okunnighet

1977 utgavs i Oxford, England *The Encyclopaedia of Ignorance* (Ovetenhetens encyklopedi). Där skrev vetenskapsmän om obesvarade frågor inom sina respektive områden.

Ett liknande arbete utkom två år senare med titeln *Mysterious Universe*, och där berättade forskare om problem som satte myror i huvudet på astronomerna.

"Vi är djupt okunniga om den värld vi lever i", menar den framstående medicinen och biologen *Lewis Thomas*. Och han tillägger att detta faktiskt är den viktigaste upptäckten inom biologin under de senaste drygt hundra åren.

Något som skapar problem för vetenskapsmännen, är det som de inser måste finnas i den delen av verkligheten som de inte med sina finaste instrument kan skaffa sig kännedom om. Mikroskop, teleskop m m ger oss informationer inom vissa gränser. Men det finns en för oss okänd värld utanför dessa gränser; hur skulle det påverka vår uppfattning av verkligheten, om vi visste vad som finns där?

Om vi lever i ett mekanistiskt universum, som består uteslutande av materia och energi, vilket vår tids vetenskapsmän brukar säga, varför finns det då så många mysterier i vår värld och så mycket som ännu är okänt? En maskin, hur komplicerad den än är, har inga mysterier för en första rangens tekniker. Han kan ta isär maskinen och sätta ihop den igen. Men så är det inte med livsformerna. De är fortfarande i hög grad obegripliga och gåtfulla för oss.

Frågan hur världsalltet har uppkommit brukar besvaras med en av två alternativa hypoteser. Enligt den ena harkosmos uppstått på grund av slump-händelser och deterministiska (nöd-vändiga) fysiska processer. Enligt den andra har intelligens skapat världen.

Biologen professor *Jacques Monod*, som skrev den mycket lästa boken "Slump och nödvändighet", har en mycket enkel förklaring till sin deterministiska uppfattning. Han menar att om man inte accepterar en kreativistisk syn (att världen har skapats på ett intelligent sätt) så måste man hitta någon naturlig förklaring. Och de flesta vetenskapsmän har svårt för ett krea-

tionistiskt synsätt. En av svårigheterna är universums väldighet. Hur kan en gud utanför universum, eller inom det, skapa, upprätthålla och styra något med så oerhörda dimensioner som vi vet att världen har. Enbart vår egen galax, Vintergatan, beräknas (1980) ha 150 miljarder solar. Dessutom finns miljarder andra galaxer.

Den ateistiska, mekanistiska hypotesen innebär att ingenting är planerat, utan allt är dels slumpens resultat, dels deterministiskt bestämt: fysiska orsaker ger på ett mekaniskt sätt bestämda (nödvändiga) fysiska verkningar. Men den hypotesen har också sina svårigheter. En av dem är att levande varelser ser ut som om de skapats med bestämda syften: ett öra exempelvis ser ut att ha tillkommit för att en varelse skall höra.

Den franske filosofen *Henri Bergson* menade att den monstruösa mekanistiska myten om världens tillkomst ställer ett enormt krav på människors förmåga att tro. Bibelns underverk är bara häften så svåra att tro på, menade han.

Källa: Reincarnation av Sylvia Cranston och William Carey (Julian Press, New York, 1984).

Kontakt

Jag, snart 50, önskar kontakt med andra sökare för diskussioner och kanske för att gemensamt åka till spännande föredrag. Bor i Vänersborg. Svar till "På väg – men vart?", Sökaren f v b.

Bô Yin Râ

"Meningslöst blir detta jordeliv för dig och till en kedja av dagligen återkommande större eller mindre plågor, om du icke här på denna jord finner din jordiska lycka!"

Ur inledning till "Boken om Lyckan" "Endast i Dig själv bor den tysta domare som bekräftar vad mitt ord uppväcker i Dig."

Ur "Boken om den levande Guden" 21 böcker översatta till svenska, däribland

"Boken om lyckan"

92 sidor, häftad 76:- + porto.

"Boken om livet efter detta"

124 sidor, häftad 78:- + porto

"Boken om den levande Guden"

200 sidor, häftad 98:- + porto

På finska finns: "Kirja onnesta" och "Kirja kuolemanjälkeisestä elämästä" Begär boklista.

Widings Stiftelse

Rättar Vigs väg 125, 162 24 Vällingby
Tel. 08-761 11 79

Gåvor till stödfonden

Tina Grefveberg, Bålsta, 500:-, Allan Larsson, Skellefteå, 50:-, Thomas Andersson, Oviken, 100:-, Leif Malmström, Everöd, 150:-, Vera Siöcrona, Malmköping, 50:-, Gustaf Sandén, Johanneshov, 250:-, Erika Beckman, Västerås, 50:-, Carlotta Alsing, Marstad, Danmark, 200:-, Ingrid Rosberg, Göteborg, 50:-, Pedro Berastegui, Västra Frölunda, 100:-, Kjell Sandberg, Södertälje, 80:-, Beatrice Svensson, Stockholm, 100:-, Arne Håkansson, Bunkeflostrand, 50:-, Frans Neuschel, Lübeck, 50:-, Ebba Svedelius, Uppsala, 50:-, Ulf Beijer, Skärholmen, 50:-, Per Hornberg, Stockholm, 500:-, Birgitta Ljungquist-Ernfors, Täby, 50:-, Ewy Wilhelmsson, Kinna, 50:-, Anne-Marie Hultman, Nacka, 50:-, Anonym, 50:-, Raimo Virtanen, Karlstad, 100:-, Valborg Werner, Saltsjö-Boo, 100:-, Anders Morath, Järfälla, 150:-, Marianne Wendt, Hjo, 250:-, Birger Andersson, Nässjö, 100:-, Louise Fjellheim, Tollerød, 100:-, Sylvi Strömsten, Göteborg, 50:-, Jan Malmsjö, Stockholm, 250:-, Edwin Wiktorsson, Södertälje, 150:-, Roland Taxén, Västerås, 50:-, Valter Sjöberg, Bredbyn, 50:-, Per-Olov Arvidsson, Täby, 50:-, Edd Dahlbeck, Hägersten, 50:-, Stellan Persson, Tyresö, 10:-, Bo Andersson, Örebro, 50:-, Irmgard Seitz, Uppsala, 50:-, Bo Eriksson, Tyresö, 50:-, Inger Liljedahl, Stockholm, 25:-, Kjerstin Stålnacke, Helsingborg, 100:-, Anita Gadd, Klintehamn, 200:-, Anders Brundell, Falun, 110:-, Christina Pärq, Angered, 100:-, Ivar Andersson, Kristianstad, 25:-, Frida Johansson, Växjö, 100:-, Karin Nilsson, Linköping, 50:-, Sigvard Strandberg, Västerås, 50:-, Caroline Zettergren, Falun, 50:-, Kerstin Brusewitz, Kullavik, 150:-, Lars Skough, Kristianstad, 100:-, Marianne Thulin, Malmö, 250:-, Bengt Malmlof, Lerdala, 250:-, Nils Arozenius, Olofström, 50:-, Dan Waern, Bollebygd, 50:-, Karin Hilding, Stockholm, 50:-, Börje Arvidsson, Karlstad, 50:-, Berit Gustafsson, Bandhagen, 100:-, Sven-Åke Andersson, Trollhättan, 50:-, Bo Axelsson, Karlstad, 100:-, Ruth Kellerman, Malmö, 50:-, Inger Jansson, Karlstad, 100:-, Daniel Victor, Karlstad, 50:-, Christina Johansson, Norrtälje, 50:-, Ewert Odetoft, Vassmolösa, 50:-, Maria Sellén, Ingatorp, 50:-, Inge Fahlstedt, Visby, 50:-, Kenneth Borg, Nyhammar, 50:-, Alf Forsén, Sävsjö, 50:-, Gun Manderius, Landskrona, 50:-, Edwin Liljemark, 50:-, Povel Randén, Dalby, 100:-, Mary Karlsson, Skellefteå, 50:-, Helge Olsson, Åmål, 50:-, Kerstin Stina Carlsson, Skogås, 200:-, H. Kehlman, Farsta, 200:-, Bernt Pettersson, Uppsala, 50:-, Rolf Nilsson, Sandarne, 10:-, Jörgen Engvall, Gullbrandstorp, 250:-, Vera Holmer, Stockholm, 100:-, Ragnar Otterlind, Helsingborg, 50:-, Enar Andersson, Klippan, 100:-, Inger Eriksson, Vännäs, 50:-, C-G Assarsson, Ronneby, 50:-, Gunilla Wessén, Tierp, 50:-, Hans A. Söderquist, Säffle, 50:-, Arne Kärin, Skövde, 25:-, B. Holsby och M. Lahtinen, Helsingborg, 100:-, Lennart Carlsson, Västerhaninge, 50:-, Margareta Lind, Kvidinge, 50:-, Ylva Hartzell, Stockholm, 50:-, M. Berglund, Malmö, 150:-, Siwert Hjalmarsson, Strömstad, 50:-, Gunnar Vilson, Tavelsjö, 40:-, Juoni Korhonen, Segersta, 50:-, Rino Moscova, Göteborg, 50:-.

Hjärtligt tack för hjälpen!
SM

Nära döden-upplevelsen kan inte förklaras med enbart syrgasbrist i hjärnan

Aftonbladet hade i oktober förra året en missvisande artikel om nära döden-upplevelsen. Här gör Göran Grip några kritiska anmärkningar till den.

Text: Göran Grip

Sökaren har bett mig kommentera en artikel i Aftonbladet 31 oktober 1994, skriven av Asbjörn Svarstad, som beskriver hur en tysk läkare och forskare har bevisat att nära döden-upplevelsen (NDU) bara är en hallucination. Artikeln illustreras både i bild och text med scener ur filmen *Flatliners*.

Artikelförfattaren börjar med att hänvisa till den bok som väckte västvärldens intresse för NDU, nämligen Raymond Moodys *I dödens gränsland*, som 1975 kom ut i USA. Felaktigt kallar han den för *Ett liv efter döden* och felaktigt påstår han att Moody menar sig ha bevisat att "patienter som varit kliniskt döda talar sanning när de påstår sig ha lämnat kroppen och förflyttat sig till en annan sfär". Moody är mycket ödmjukare än att tro sig ha bevisat någonting, och han är mycket noga med att påpeka det för läsaren. Han har till skillnad från artikelförfattaren också klart för sig att han inte bevisat att *någonting* lämnar kroppen under en nära döden-upplevelse.

Sen gör artikelförfattaren ett halsbrytande hopp till thrillern *Flatliners*, som är en spännande och välgjord film. Men huvudpersonernas sätt att försätta sig i dödens närhet är medicinskt sett en fri fantasi av manusförfattarna,

och det som huvudpersonerna uplever har i stort sett ingenting med en riktig NDU att göra. Deras påhittade upplevelser är fyllda av ångest och skuld och de döda de möter förföljer dem tillbaka till "verkligheten" och slår nästan ihjäl dem. I själva verket är NDU för det mesta fylld av kärlek och frid och försoning med gamla felsteg och misstag, och efteråt hemsöks man inte av hämndlystna spöken utan brukar påbörja en positiv personlighetsutveckling.

Doktor Bauers undersökning

I större delen av artikeln i Aftonbladet berättas om en vetenskaplig undersökning som gjorts av den tyske läkaren Martin Bauer. Vi får veta att denne försatte några försökspersoner i medvetenstillstånd genom att de fick sitta med huvudet mellan knäna och andas kraftigt samt därefter snabbt resa sig och tömma lungorna på luft. Hjärtat klarade under en stund inte av att pumpa tillräckligt med syrsatt blod till hjärnan, så därför följde en kort avsvimning på i de flesta fall 10 - 20 sekunder. Nästan alla försökspersonerna kunde efteråt berätta om upplevelser av liknande slag som nära döden-upplevelser. 10 procent ansåg sig ha lämnat kroppen, 28 procent upplevde att de flyttades över i en annan värld, 12 procent hade kontakt med okända väsen, 5 procent reste genom en tunnel, 10 procent såg kraftigt ljus och 21 procent upplevde en känsla av frid och frihet från smärta. Bauers slutsats blev: nära döden-upplevelserna är hallucinationer som beror på syrgasbrist i hjärnan.

Ungefär vart tredje år framträder någon forskare, ofta en läkare, som med olika formuleringar säger sig ha bevisat att nära döden-upplevelsen ingenting annat är än en hallucination orsakad av syrgasbrist i hjärnan. Detta kan han göra bara i kraft av sin okunighet om fysiologi och om vetenskapliga fakta kring nära döden-upplevelsen.

Då en människa utsätts för isolerad

syrgasbrist i hjärnan, det vill säga syrgasbrist utan åtföljande ansamling av koldioxid, som vid höghöjdsflygning och bergbestigning, blir hon förvirrad, fumlig, trött, känslolabil och desorienterad. Fördjupas syrgasbristen blir hon medvetlös och får kramper. Den som varit utsatt för detta brukar inte rapportera några nära döden-liknande upplevelser.

En människa som utan samtidig syrgasbrist blir utsatt för överskott av koldioxid (som man ju avger med utandningsluften) kan däremot få upplevelser som påminner om nära döden-upplevelser.

I samband med hjärtstillestånd och andra livshotande situationer, som brukar ge upphov till nära döden-upplevelser, brukar man ha en kombination av syrgasbrist och överskott av koldioxid. Därför är det troligt att det snarare är koldioxiden än syrgasbristen som spelar en roll vid nära döden-upplevelser. Men det finns komplicerande faktorer.

Det är sedan länge känt att det inte bara är människor som är nära att dö som kan få den här typen av upplevelser, utan att man kan få dem i många andra situationer där man inte är fysiskt i dödens närhet: vid meditation, långvarigt sömnbrist och utmattning, det hypnagogiska tillståndet, djupa känslomässiga kriser, våldtäktssituationer, barnafödande och många andra situationer där personen inte har syrgasbrist eller koldioxidöverskott och där hon har normal andning och hjärtverksamhet. Det jag tänker på är spontana utur kroppen-upplevelser, frälsningsupplevelser, gudsupplevelser och kosmiska upplevelser. Och därför kan alltså koldioxidöverskott (eller syrgasbrist) inte vara *orsaken* till nära döden-upplevelsen utan är förmodligen bara en av många utlösande faktorer.

Dr Bauer menar att nära döden-upplevelsen enbart är en hallucination. Olika människor lägger in olika betydelse i ordet hallucination. Vetenskapsmän använder ofta ordet på ett strikt tekniskt sätt: en hallucination är någonting som en person ser,

hör eller förnimmer som ingen annan kan se, höra eller förnimma. I den tekniska betydelsen är naturligtvis både nära döden-upplevelsen och de röster som en schizofren människa hör en hallucination. Men många människor förknippar ordet hallucination med mentalsjukdom, personlighetsupplösning, tvångströja, spännbälte, förnedring och inspärning. I den betydelsen är nära döden-upplevelsen inte en hallucination. Det är normala, psykiskt friska människor som har nära döden-upplevelser, och de förblir normala och psykiskt friska även efter upplevelsen, vilket flera vetenskapliga undersökningar har visat.

Korrekta iakttagelser

Nära döden-upplevelsen beror alltså enligt dr Bauer bara på elektriska eller kemiska processer som utspelar sig i hjärnan och som är oberoende av den yttre verkligheten. Liksom de flesta hallucinationsanhängarna anser han att man därmed kan avfärda upplevelsen som betydelselös. Men här finns ett problem som praktiskt taget alla hallucinationsanhängare (utom Susan Blackmore) brukar förbigå med tystnad, förmodligen för att de inte känner till det. Det har nämligen av flera oberoende, seriösa forskare visats att det man tycker sig se av sin egen återupplivning medan man har hjärtstillestånd och är medvetlös *stämmer fullständigt med vad som verkligen inträffar*. Nära döden-upplevaren kan efteråt korrekt återge vad som hänt, vilka personer som varit där och vad de sagt och gjort. I enstaka spektakulära och väl dokumenterade fall har de till och med kunnat korrekt beskriva sådant som utspelat sig på en annan plats på sjukhuset än där han eller hon befunnit sig under återupplivningen.

Detta kan vi idag inte förklara. Men vi kan inte heller längre bortförklara det. Förklaringsförsök som att hörseln är det sista som försvinner eller att nära döden-upplevaren bluffar, eller att forskaren gör det, håller inte längre. Flera seriösa forskare har oberoende av varandra rapporterat detta fenomen, främst av dem Michael Sabom i boken *Vi upplevde döden*. För min personliga del har en mig närstående person berättat om de iakttagelser hon gjorde under sin egen nära döden-upplevelse och som hon efteråt fått bekräftade av den närvarande läkaren.

I och med detta är inte nära döden-upplevelsen enbart en hallucination i den tekniska betydelsen av ordet. Vissa nära döden-upplevare ser och hör alltså sådant som verkligen utspelar sig kring deras livlösa kropp och som andra efteråt kan bekräfta.

Ur filmen "Flatliners". Foto: Reportagebild.

Svårt att ompröva synen på tillvaron

Här står man inför två alternativ. Antingen kan man välja att tro att dessa forskare ljugar eller att deras sagesmän gör det eller åtminstone att någon på något sätt misstagit sig. Eller också måste man acceptera som ett faktum att många nära döden-upplevare kan se och höra medan de är medvetlösa och deras sinnesorgan är satta ur funktion. Därmed faller syrgasbrist- och hallucinationshypotesen och man står utan någon hållbar *vetenskaplig* förklaring till NDU. Måhända måste man då också ompröva stora delar av sin syn på tillvaron - något som inte många gör frivilligt.

Det tycks vara förenat med mycket stor vanda för en vuxen människa att medge för sig själv att tillvaron ställt henne inför någonting som hon inte trodde fanns. På medeltiden hotade man dem till livet, som påstod saker om verkligheten som inte stämde med den förhärskande tron, och torterade och dödade dem som vägrade att ta tillbaka. Idag tar sig denna inställning fredligare men lika märkliga uttryck. Jag har träffat flera läkare som haft en NDU och som valt att betrakta sig själva som psykiskt sjuka eller på gränsen till psykisk sjukdom hellre än att medge för sig själva att de varit med om någonting som (i någon betydelse av ordet) är verkligt och som de inte har någon vetenskaplig förklaring till. Det tycks vara så att i vår tid synen på tillvaron, vårt sätt att för oss själva förklara den, är så viktig för oss att många hellre än att medge att den kan vara felaktig eller ofullständig väljer att ifrågasätta sin egen psykiska hälsa.

Ingen har återvänt från döden

Därefter frågar artikelförfattaren: "Så vi skall alltså inte tro på berättelserna att själen lever vidare sedan kroppen dött?" och dr Bauer svarar: "Nej, vi anser oss ha bevisat att det inte förhåller sig så [dvs att nära döden-upplevelsen inte har med ett liv efter döden att göra]. Den fortsatta tillvaron är i vart fall inte så rosenröd och angenäm som i de beskrivningar vi känner till av nära döden-upplevelser."

Aftonbladet redovisar inte dr Bauers argument för hur hans forskning skulle kunna visa att ett eventuellt liv efter döden inte skulle vara så "rosenrött" som nära döden-berättelserna beskriver. Med vetenskapliga metoder kan man praktiskt taget aldrig bevisa att någonting *inte* finns eller att ett fenomen *inte* ter sig på ett visst sätt. För att ta ett enkelt exempel: om man har letat igenom en höstack utan att hitta någon nål, är det då ett bevis för att det inte finns någon nål i hela ladan? Eller ens i själva höstacken? Nej, vad man enligt vetenskapligt synsätt har visat är att det inte finns någon nål *just där man har letat*. Och eftersom man i vetenskapliga sammanhang bara har resurser att så att säga leta igenom en liten del av höstacken och aldrig någonsin hela ladan, måste man nöja sig med att uttala sig om det stickprov man har gjort och som bara med så eller så stor sannolikhet är representativt för själva höstacken.

Man kan inte med hjälp av experiment med levande, avsvimmade människor eller iakttagelser på människor, som är nära att dö, kan dra några vetenskapliga slutsatser om vad som händer efter den *fysiska* döden, efter-

som ingen av dessa människor varit fysiskt död. Dr Bauers försökspersoner var bara lätt avsvimnade och inte ens "döda på låtsas" som det står i tidsningsrubriken. Nära döden-upplevelsorna är bara just det: *nära döden*. Uttrycket "kliniskt död" är bara ett slarvigt uttryck som innebär att en person ser ut att vara död för blotta ögat: han är livlös, ligger stilla, andas inte. Men den personen är inte död.

Vid till exempel ett hjärtstillestånd blir man medvetlös efter cirka fem sekunder, men inte på grund av att man dör eller är döende, utan enbart därför att hjärnan ställer om på sparlåga för att klara sig så länge som möjligt utan syrgas. Och som ett led i detta upphör sinnesorganen tillfälligt att fungera, och storhjärnans mätbara elektriska aktivitet försvinner. Men inte en enda cell i hjärnan är död under den period då man har sin NDU. Inte en enda människa, som varit fysiskt död i betydelsen att kroppens och hjärnans celler börjat falla sönder och ruttna i den process som är oåterkallig, har kunnat komma tillbaka och berätta om upplevelser efter den fysiska döden. Och därmed låter inte nära döden-upplevelsen låna sig åt vetenskapliga bevis för eller mot liv efter den fysiska döden. Dr Bauer sammanfattar själv i slutet av artikeln i

Aftonbladet frågan om det finns ett liv efter döden: "Det kan det mycket väl finnas. Men det är inte vetenskapligt bevisat."

En total visshet

Men det finns ytterligare en sida av saken, som jag hittills inte berört: nära döden-upplevelsens egen syn på det han varit med om.

De allra flesta upplever att de varit döda – inte nära att dö utan döda, utan reservationer. Och detta gäller även dem som förstått och accepterat det resonemang jag fört här ovan. De upplever att de fått en privilegierad glimt av vad som väntar dem den dag de dör till det fysiska livet inte med en tro, inte ens med en stark tro, utan med visshet, total visshet, om att döden inte är ett slut utan bara en ibland nästan omärklig övergång från ett liv *med* en kropp till ett liv *utan* en kropp. Denna visshet kommer sig av att de upplever sig ha varit *där*, att de fått bevittna något som de aldrig skulle ha trott på bara på hörsägen.

Därför tycks människor i detta avseende vara uppdelade i två läger: å ena sidan de som haft en NDU eller liknande upplevelse och som känner att de *vet*, och å andra sidan de som

inte haft det och som med vetenskapliga, logiska eller andra resonemang varken kan falsifiera eller bekräfta upplevelsornas visshet.

Göran Grip är narkosläkare i Uppsala och har från engelska översatt en rad böcker om nära döden-upplevelser, skrivna av vetenskapliga forskare. Han har själv haft en nära döden-upplevelse som femåring.

Individuell Persona-Analys

- Vem är jag? Varför lever jag det liv som jag lever?
- Vilken är min egentliga uppgift i den här inkarnationen?
- Hur kan jag fokusera det kvinnliga och det manliga elementet i mig till en enhet, så att jag blir "jag"?
- Vågar jag se och acceptera "skuggan" i mig? Dvs "säga ja" till min hemliga rädsla?

Varje inkarnation är ett arbete, ett livsprojekt, som måste slutföras. Jag hjälper dig att se och att nå fram till dina djupaste livsfrågor.

Vänd dig med förtroende till:

Inga-Britt Lundqvist

Antroposof, waldorflärare och astroterapeut med 30 års erfarenhet.

Box 34021, 100 26 STOCKHOLM
Telefon 08-656 11 03

Ibland kan man känna igen platser där man inte har varit förut. Kunskaper som man inte vet att man har, framträder i vissa situationer. En del människor stöter man ifrån sig, andra kallar man själsfränder. Någon gång vet man vad som skall hända, innan det hinner ske. Drömmar berättar sådant som det vakna jaget inte ens kan tänka sig. Sedan människan blev till har hon ställt samma fråga: är livet bara här och nu eller finns det någonting inom oss som vetenskap inte kan förklara?

När jag förstod hur det är, skrev jag den här boken. Det är historien om sex människors liv under niohundra år. Eftersom lång tid skiljer de olika berättelserna, så hänger de inte ihop. Eller gör de det?

FORSBERG

Skicka kupongen till förlaget
Forsberg Ord & Bild, Box 5575, 621 05 Visby
eller beställ på ett vykort så kommer boken som postförskott för 100:- inklusive porto.

Namn.....

Adress.....

Postadress.....

**IGÅR ÄR
IMORGON**

BO FORSBERG

367 sidor, häftad.
100:- inklusive frakt.

Ifrågasatt

Reflexioner vid en aurakamera

Just då man trott sig ha blivit kvitt hydran, det månghövdade monstret i den grekiska sagan, så växer det ut ett nytt huvud.

Just då man trott att kirliantekniken efter 50 års naturvetenskaplig pina äntligen somnat in för gott, då dyker den upp som ett marknadsgyckel – uppräfschad, datoriserad och försedd med polaroidkamera.

Kirlianfotografering görs utan kamera. Handen, eller det föremål vars aura skall avbildas, placeras på en platta under vilken diafilmen finns. En elektrisk högsänkning slås på och föremålet sprayar genom en så kallad kall elektronemission ut elektroner, mest där den elektriska fältstyrkan är störst, såsom vid kanter och spetsar, men även i fuktiga områden. Filmens tre färgskikt påverkas av elektronerna.

Kirliantekniken avbildar inte auran. Däremot kan en viss överlappning finnas. Om man sålunda blir arg eller rädd ändras temperatur och fuktighet i handen parallellt med en förändring i auran.

Om "seriös" används i sin nyare betydelse – att göra ett bra och noggrant arbete – så sysslar ingen seriös forskare längre med kirlianmetoden. Intresset i övrigt har också praktiskt taget helt upphört.

När friden äntligen lagt sig över nejden, så dyker en sofistikerad variant i form av en "aurakamera" upp på mässorna runt om i världen. Folk står i kö för att få sitta på en stol med högra handen på en svart låda. En polaroidkamera tar deras porträtt och färgade lysdioder belyser filmen för att *simulera* en aura.

Denna "aura" är lika stor hos alla offren. Röda färger dominerar i motsats till kirlianbildernas blåvita.

Om man aldrig sätter sig i stolen eller böjer sig åt sidan, uppstår ändå en "aura" på den tomma polaroidbilden. Märkligt.

En släkting till mig lät sig "aurafotograferas" två gånger med en timmes mellanrum under Peace in Mind-festivalen i Stockholm. Bilderna – som återges på denna sida – var helt olika och tolkades därefter. Vad är då värdet av en enda bild?

Den riktiga auran består av kon-

centriska skikt ungefär som lökskal, där radiella strålar löper igenom. Den är ganska stabil med endast momentana fluktuationer.

Om jag nu dristar mig att göra en *profetia*, så kommer följande att inträffa:

Det är bara en tidsfråga innan dessa "aurabilder" valsar runt i populärpressen som bevis för auran existens. Sedan går en tid innan bakslaget kommer, då "aurakamerans" konstruktion avslöjas. Rekyleffekten blir extra stor när media och sunda skeptiker inser, hur mycket pengar som är involverade i detta bondfångeri.

På alternativmässorna i världen är det kö för "aurafotografering". Man tar 2-3 bilder i minuten à cirka 120 kronor. Det blir 15.000-20.000 kronor i timmen. Den som är road av matematik kan multiplicera med de 22 timmar Peace in Mind-festivalen pågick i Stockholm oktober 1994.

Om man hade sagt att "aurakameran" *simulerar auran*, så hade det varit godtagbart, speciellt om man därigenom kan skapa ett intresse för auran fenomenet och få människor att börja experimentera eller studera litteraturen inom området. Att däremot marknadsföra dessa bilder som äkta aurabilder är givetvis helt oacceptabelt.

Sådana här tekniska avarter drar inte bara ett löjes skimmer över alternativrörelsen, de skadar även allvarligt de seriösa forskargrupper runt om i världen som arbetar med att registrera den verkliga auran.

Lennart Lidfors

Vilken bild är den första? Förlorade denna kvinna sin barnatro – vingarna – under vandringen genom mässan eller blev hon inspirerad, upplyft och fick ett nytt skimmer över sig? Svar: den översta bilden togs först.

Så här bygger du en "aurakamera". Skaffa en svart låda av plast. Ovanpå markerar du en hand med utspärrade fingrar. Under locket monteras sensorer av olika slag. Ljudvågor kan pulsas in i fingrarna för att registrera blodgenomströmning, puls och arteriella pulsvågshastigheten. Du kan sända in elektriska, magnetiska eller elektromagnetiska energier i handen och mäta reaktionen. Välj några signaler. Låt dem behandlas av en mät dator (kostar ett par hundralappar).

Signalen från datorn löper genom en bandkabel till en låda. Inuti lådan finns en vanlig polaroidkamera, där du framför linsen monterar 10 röda lysdioder i en dryg kvartscirkel på vardera sidan. Komplettera med gula, orange, gröna och blå lysdioder, som också styrs av datorn, lyser in i kameran och skapar "auran" runt det fotograferade huvudet. Vill du få ännu vackrare bilder, monterar du lysdioderna separat och leder ljuset genom ett stort antal glasfibrer till kameran. Sedan är din "aurakamera" klar.

LL

Adress SÖKAREN
Box 10
663 21 SKOGHALL
Telefon 054-51 89 00
Telefax 054-51 89 02
Postgiro 70 60 47-8
Bankgiro 372-8128

Redaktör och ansvarig utgivare Sven Magnusson

Prenumeration Helår (6 nr) 250:-
Halvår 150:-

Annonser Ring för prislista

Tryckeri Wallin & Dalholm
Lund

ISSN 0038-0504

INNEHÅLL:

Eva Jagrell:
Meditation 2

Børge Frøkjær:
Yoganandas liv 6

Karen Bro:
Yoganandas lära 7

Ett urval av Yoganandas
ord 8

Hans Brattberg:
En annorlunda
sånglärarinna 10

Åsa Freij:
Många vägar går till Gud 12

V. H. Mottram:
Grundval för gudstro 14

Dénis Lindbohm:
Magi 16

Bokfloden 20

Sökarnyheter 22

Göran Grip:
Nära döden-upplevelsen 28

Lennart Lidfors:
Reflexionier vid en
aurakamera 31

*Paramhansa Yogananda lärde väst
kriya yoga.*

*Pratibha de Stoppanis stora idé är
personlighetsutveckling genom sång.*

*Christel Eklöf söker stillheten i det
inre.*

Vi är litet tunnare

Sökarens ekonomi är ansträngd. Därför är detta nummer på endast 32 sidor. Jag beklagar livligt detta, men hoppas på en ljusning under året. Man märker att tiderna är dåliga, fortfarande. Många har inte råd att prenumerera på en tidskrift. Det är också en stor konkurrens inom våra intresseområden om sökarna och deras pengar. Föredrag, seminarier, kurser, böcker, terapier i banor långa som aldrig förr. Många reser kanske till Rinkesta, Stjärnsund eller Skeppsudden, eller går på Paneller Deva eller läser böcker från Energica eller Planetstaden och "glömmer" prenumerera på Sökaren, trots att Sökaren förmedlar starka idéer och viktig kunskap i den nya tiden.

Den dag detta skrivs rasar det in prenumerationer. Ändå ser det i det hela trögt ut, och vi vet inte hur många läsare vi får i år.

Hur som helst så har Sökaren en trogen och entusiastisk kärna av läsare, som är öppna och kloka människor. Många berömmade ord kommer in. Och vi skall inte överge våra läsare. Sökaren fortsätter. Vi arbetar ivrigt på att sprida den – men gudarna skall veta att detta inte är lätt. Utomstående tror ibland att den här tidskriften lätt skulle kunna ha en upplaga på 5.000–6.000. Men med marknadskännedom sedan tre decennier vet vi att våra sökarevänner inte direkt kastar sig över vår tidskrift – trots att dess innehåll är unikt, och trots vår strävan att förena öppenhet med ett kritiskt ifrågasättande.

Vi kämpar i alla händelser vidare och tror på en god framtid för denna tidskrift.

SM

Ni som vill ha reklam- eller läs-exemplar att lägga ut på centra eller mottagningar, hör av er, så skickar vi gratis ett antal tidningar!